

இலவச வெளியீடு:
சட்டமும் நீங்களும்
(LAW AND YOU)

10

குற்றவியல் சட்ட விளக்கங்கள்
Understanding the Criminal Laws

தொகுப்பாசகம்:

K.G. John
ATTORNEY-AT-LAW

மனித உரிமைகள் மேம்பாட்டிற்கும் பாதுகாப்பிற்குமான நிலையம்,
இல: 238, உட்துறைமுக வீதி,
திருகோணமலை.

பொருளடக்கம்

- 01 - கொலை வழக்குகளும் சாட்சியியல் சட்டமும்
- 02 - 1997 ஆம் ஆண்டு 30 ஆம் இலக்க பிணைச்சட்டம்
- 03 - 1978 ஆம் ஆண்டின் 41 ஆம் இலக்க மதுபோதையில் இருக்கும்போது புரியப்படும் தவறுகள்
- 04 - குற்றவியல், குடியியல் வழக்குகளின் முக்கிய வேறுபாடு
- 05 - ஏமாற்றிப் பெற்ற உரித்து மாற்ற உறுதியை ரத்துச் செய்வது எப்படி?
- 06 - களவாடப்பட்ட அல்லது சந்தேகிக்கப்பட்ட பொருள் ஒன்றை நீதிமன்றத்தில் இருந்து பெறுவது எப்படி?

01

கொலை வழக்குகளும் சாட்சியியல் சட்டமும் பற்றி நீங்கள் அறிய வேண்டியவை

ஒருவர் குற்றம் செய்துவிட்டார் என்று கூறி வழக்கை நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அவர் அக் குற்றத்தை செய்துள்ளார் என்பதை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நிரூபித்தால் தான் அவர் தண்டிக்கப்படலாம். அவ்வாறு அவரது குற்றத்தை நிரூபிக்க தக்க ஆதாரங்கள் வேண்டும். அந்த ஆதாரங்களை தமக்கு விரும்பியவாறு சட்டத்தரணிகள் நீதிமன்றத்தில் சில நடைமுறைகளுக்கும் விதிகளுக்கும் அமையவே சமர்ப்பிக்க முடியும். அதனை எடுத்துக் கூறுவதே சாட்சியியல் சட்டமாகும்.

இச்சாட்சியியல் சட்டத்தை மேலெழுந்த வாரியாக படித்தால் அதில் ஒன்றுமே புரியாது. சிறிது ஆழ்ந்து படித்தால் சட்டப்பிரிவுகளின் சாராம்சத்தை தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் அப்பொழுதும் சரியாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாது.

ஏனெனில் அச்சட்டப் பிரிவுகளுக்கூரிய அடிப்படை அப்பிரிவுகளில் கூறப்படுவதில்லை. எனினும் சாட்சியச் சட்டத்தின் சிறப்பு அம்சங்களான விதிகளையும் புற நடைமுறைகளையும் ஒருவர் எப்படி புரிந்து கொள்கிறாரோ அவரே சிறந்த சாட்சியியல் நிபுணராக விளங்குவார். சட்ட விதிகள் இன்னது செய்தால் குற்றம் எனக் கூறும் அதே சமயம் அடுத்த வரிகளில் சில சூழ்நிலைகளில் இப்படியும் நடக்கலாம் என்று அப்பிரிவுகள் கூறுவதால் சாட்சியியல் சட்டத்தை புரிந்து கொள்ள அப்பிரிவுகளின் விதிகளையும் புற நடைகளையும் நனகு் படிக்க வேண்டும்.

முதனந் ிலை கீழ்நிலை நீதிமன்றங்களில் வழங்கப்படும் குற்றத் தண்டனையை எதிர்த்து மேன்முறையீடு செய்யும் விண்ணப்பங்களில் எல்லாம் காணக் கூடிய ஒரு பொதுவான அம்சம் என்னவெனில் கீழ் நிலை நீதிமன்றம் தன் முன்னிலையில் அளித்த சாட்சியங்களை சரியாக சீர்தூக்கி

பார்த்து தீர்ப்பை வழங்கவில்லை என்று கூறும் குற்றச்சாட்டாகும். ஆகவே நீதிமன்றங்கள் தம்முன் அளிக்கும் சாட்சியத்தை மிகக் கவனமாக அவதானிக்க வேண்டும். சாட்சியங்களில் சட்ட விதிகளை பின்பற்றியிருக்க வேண்டும்.

பொதுமக்கள் சில கூறும் குறைகளில் ஒன்று குற்றம் செய்தவர்களைக் கூட நீதிமன்றம் தண்டிப்பதில்லை என்பதாகும். நீதிமன்றம் ஒருவரை தண்டிக்க வேண்டுமானால் அவரது குற்றம் சாட்சியியல் சட்டத்தின் பிரிவுகளுக்கு அமைய நிரூபிக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை.

இன்று நாம் பார்க்கப் போவது கொலை வழக்குகளும் சாட்சியியல் சட்டமும் ஆகும். ஒருவருக்கு அளிக்கக்கூடிய ஆகக் கூடிய தண்டனை அவரது உயிரைப் பறிப்பதாகும். அல்லது ஆயுள் முழுவதும் சிறையில் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பளிப்பதுமாகும். அத்தகைய பாரிய தண்டனையை விதிக்க சாட்சியியல் சட்டத்தின்படி அக்குற்றத்தை இழைக்கும்போது கண்ணால் கண்ட சாட்சிகள் அவசியமா? இல்லையேல் சூழ்நிலை சாட்சியங்களை கொண்டும் அத் தண்டனையை நீதிமன்றங்கள் விதிக்கலாமா? என்ற வினா பல காலமாக இருந்து வருகிறது. இப்பிரச்சினை ஆரம்பம் முதல் இன்றுவரை நிலவி வருகிறது. உண்மையில் வழக்கின் சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கும்போது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அக்குற்றச் செயலை செய்திருப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு. அவ்வாறு சந்தேகப்படுவதற்கு இடமுள்ளது என்பது மட்டும் அவரை தண்டிப்பதற்கு போதாது. அக்குற்றச் செயலை செய்தவர் மேற்படி குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்தான் என்பதை எவ்வித சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாமல் நிரூபிக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவரைத் தண்டிக்க முடியும். இவற்றை பார்க்கும் போது கண்ணால் கண்ட சாட்சியமே மிக உயர்ந்ததாக இருக்கும். ஆயினும் நடைமுறையில் கண்ணால் கண்ட சாட்சியம் மட்டுமல்ல சூழ்நிலை சாட்சியமும் ஒரே மாதிரி நீதிமன்றங்களால் கவனிக்கப்படுகின்றன. மரண தண்டனையையும் அச்சாட்சியத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்படுகின்றன.

இனி சூழ்நிலை சாட்சியங்களைக் கொண்டு இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் தீர்க்கப்பட்ட கொலை வழக்குகள் சிலவற்றை பார்ப்போம். சூழ்நிலை சாட்சியத்தை புறக்கணிக்க முடியாதவாறு நிகழ்வுகள் அமைந்துள்ளன எனக் கூறலாம்.

இலங்கை கொலை வழக்குகள் பயங்கர காட்டுப் பகுதியான வில்பத்து காட்டில் நடந்த அடலின் விதாரண கொலை

இன்றும் புத்தளம் வழியாக அநுராதபுரத்துக்கோ யாழ்ப்பாணப் பகுதிக்கோ செல்லும் பிரயாணிகள் அடலின் விதாரணையின் நினைவுத் தூபியை இன்றும் காணலாம். முலங்குளாம் என்ற கிராமத்திற்கு அருகில் திம்பிரிவெவ என்ற இடத்தில் இந்த நினைவுச் சின்னம் இருக்கிறது. இக் கொலை 1959 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 14 ஆம் திகதியளவில் நடுநிசியில் ஒரு பெண்ணின் உடலில் மோட்டார் காரை ஏற்றிச் செய்யப்பட்ட கொலையாகும். இக்கொலையை நேரில் கண்டவர்கள் யாரும் இல்லை. சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களை கொண்டே அவளது காதலன் இவளை கொலை செய்தான் என நீதிமன்றம் கூறியது. அச் சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களில் முக்கியமானவை பின்வருவனவாகும். இறந்த பெண்ணும் காதலனும் இக்காட்டுப் பகுதியில் அவர்களது மோட்டார் காரில் சென்றதை பல மக்கள் கண்டமை, மோட்டார் காரின் சில்லில் ஓட்டப்பட்டிருந்த தலைமயிர் இறந்தவளின் தலைமயிர் என பகுப்பாய்வாளர் கூறியமை. கொலை செய்ய பாவிக்கப்பட்ட கார் காதலனுக்கு சொந்தமான காராக இருந்தமை, கொலைத் தினத்திற்குப் பின்னர் அந்த கார் எண்ணெய் நிரப்பும் நிலையத்தில் கழுவப்பட்டு தடயங்கள் மறைக்கப்பட்டு இருந்தமை, இறந்த பெண் அவளது காதலனுடன் தொடர்பு வைத்து விவாகமாகாமலே இரு குழந்தைகளுக்கு தாயாகியமை, காதலன் தனது உண்மையான பெயரை மறைத்து இறந்தவளுடன் தொடர்பு வைத்தமை உட்பட இன்னும் பல நிகழ்வுகள் இவ்வழக்கு விசாரணையின் போது முன் வைக்கப்பட்டன. இவற்றில் இருந்து எழுகின்ற அனுமானங்களை தொகுத்துப் பார்க்கும் போது காதலனே இக்கொலையை செய்திருக்க வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் கூறி அவனுக்கு மரண தண்டனையை விதித்தது. கோகிலாம்பாள் கொலை வழக்கு

பிராமண வகுப்பைச் சார்ந்த காசிலிங்க சர்மா கோகிலாம்பாள் என்னும் அழகிய பெண்ணை மணந்தார். சர்மாவின் வயதும் கோகிலாம்பாளின் வயதும் பாலியலுக்கும் பூரண தடையாக இருந்தது. இதனால் கோகிலாம்பாள் பிராமணரின் தோட்டத்தில் வேலை செய்கிற வேலையாள் ஒருவரான வேலுப்பிள்ளையின் உதவியுடன் தனது பாலியல் தேவையை பூர்த்தி செய்து வந்தாள். காலஞ்செல்ல செல்ல இந்த ரகசிய உறவு உலகுக்கு தெரிய வரவே பிராமணரான காசிலிங்கம் வேலுப்பிள்ளையை வேலையினின்றும் நீக்கினார். இந்த நீக்கத்தின் பயனாக கோகிலாம்பாளும் வேலுப்பிள்ளையும் சேர்ந்து காசிலிங்க சர்மாவைத் தீர்த்துக் கட்டினார். இக்கொலையை கண்டவர்கள் யாரும் இல்லை சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களால் கொலையாளிகளாக வேலுப்பிள்ளையும் கோகிலாம்பாளும் நீதிமன்றத்தால் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்பட்டு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இத்தண்டனை சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை சாட்சியங்களால் பெறப்பட்ட அனுமானங்களை கொண்டே தீர்க்கப்பட்டது. அந்தச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் பின்வருபவையாகும்.

காசிலிங்க சர்மாவை வெறுத்த கோகிலாம்பாள் வேலுப்பிள்ளைக்கு தேவையான உணவுப் பண்டங்களை சுவையாக தயாரித்து காசிலிங்க சர்மாவுக்கு தெரியாமல் கொடுத்து வந்தமை வேலுப்பிள்ளை தனது நண்பனான பசுபதிக்கு தான் கோகிலாம்பாளை விரைவில் மனைவியாக்கப் போவதாகக் கூறியமை காசிலிங்க சர்மா இல்லாதபோது வேலுப்பிள்ளை கோவிலுக்குள் வந்து கோகிலாம்பாளுடன் தனியாக அறையில் உறங்கியமை வேலுப்பிள்ளையை வேலையினின்றும் நீக்கியதும் அவனை மீண்டும் வேலைக்கு எடுக்குமாறும் இல்லாவிட்டால் தானும் வீட்டை விட்டுப் போவதாக கோகிலாம்பாள் காசிலிங்க சர்மாவை மிரட்டியவை என்பன அச் சூழ்நிலை சாட்சியமாக அமைந்தன.

கொழும்பு குருமனை ரஸல் இங்கிரம் இரட்டைக் கொலை வழக்கு

சங்கைக்குரிய மத்தியூபீரிஸ் 1950 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் குருத்துவப்பட்டம் பெற்று கொழும்பில் உள்ள சென்போல்ஸ் தேவாலயத்தில் பரிபாலகராக விளங்கினார். இவருடைய மனைவி திருமதி பீரிஸ் இவருடனேயே வாழ்ந்து வந்தார். திருமதி பீரிஸ் தனது பிள்ளைகளை பார்ப்பதற்காக அடிக்கடி ஐக்கிய இராச்சியத்திற்கு செல்வது வழக்கம். இதனால் மேற்படி குருமனைக்கு வரும் ஒருகுடும்பத்துடன் மத்தியூபீரிஸ் நெருங்கி பழகத் தொடங்கினார். இக்குடும்பத்துப் பெண்மணியுடன் ரகசிய உறவை பேணி வந்ததாகவும் கூறப்பட்டது. இறுதியில் திருமதி பீரிஸை கொலை செய்து விட்டும் மேற்படி குடும்பத்தின் தலைவனை கொலை செய்து விட்டும் பீரிசும் மேற்படி குடும்ப பெண்ணும் இணைய வேண்டுமென்றும் பீரிஸ் அவர்கள் திட்டம் தீட்டினார். திருமதி பீரிசுக்கு நீரிழிவு நோய் இருந்தது. அதேபோல் பீரிஸ் அவர்கள் உறவு வைத்துள்ள குடும்பத்தவருக்கும் நீரிழிவு நோய் இருந்தது. இருவரும் ஒரே மாதிரியாக இறந்தனர். இந்த இறப்புக்கு திரு பீரிஸே காரணம் என பலராலும் கூறப்பட்டது. வழக்கில் பின்வரும் சூழ்நிலைகள் நிலவியதால் பீரிஸாலேயே இக்கொலைகள் நடந்தன என தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது அவையாவன:

பீரிஸ் மேற்படி குடும்ப பெண்ணை மணக்க வேண்டுமானால் தனது மனைவியும் மேற்படி குடும்ப தலைவரும் இறக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்தமை.

நீரிழிவு நோய்க்கு கொடுக்கும் மாத்திரைகள் ஒருவரின் உயிரையும் பறிக்கும் என்ற அறிவு பீரிசுக்கு இருந்தமை. மாத்திரைகளை பெறக்கூடிய வசதிகள் பீரிசுக்கு இருந்தமை.

ரஸல் வருத்தத்தால் கஷ்டப்பட்ட போது அவரை வைத்தியசாலைக்கு உடனடியாக அனுப்பாமல் குடும்பத் தலைவிக்கு கை மோதிரம் ஒன்றை அளித்து பயப்பட வேண்டாம் நான் உன்னை ரஸலைப் போலவே கவனிப்பேன் என்று கூறியமை, உட்பட பல சூழ்நிலை சாட்சியங்களை விசாரணை செய்த நீதிமன்றம் பீரிசுக்கு மரண தண்டனை விதித்தது.

மேலே கூறிய வழக்குகளைப் போல் பல நூற்றுக்கணக்கான வழக்குகளில் சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களை கொண்டு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட வரலாறுகள் உண்டு.

இனி இந்திய வழக்குகளுக்குப் போவோம்.

ஆனந் சிந்தாமன் லாகு வழக்கு

இவ்வழக்கில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஒரு டாக்டராவார். இவர் பணி புரியும் நகரமான புனாவில் இவரிடம் வைத்தியம் செய்யும் மிகப் பெரிய செல்வந்தி ஒருவர் இருந்தாள். இவள் பெரும் சொத்தும் செல்வாக்கும் பெற்ற ஒரு விதவையாகும் இவளை எலும்புருக்கி நோய் வாட்டி வதைத்துக் கொண்டிருந்தது.

டாக்டர் ஒருநாள் இவளிடம் மேற்படி எலும்பு உருக்கி நோய்க்குரிய மருந்தை பெறுவதற்கான ஆலோசனையை வழங்கக் கூடிய ஒரு விசேட நிபுணத்துவ டாக்டர் ஒருவர் பம்பாய் இருப்பதாகவும் அவரிடம் ஆலோசனை பெற்றால் வருத்தம் குணமாகும் எனவும் கூறினார். இதனை ஏற்றுக் கொண்ட இப்பெண்மணி டாக்டருடன் 12.12.56 ல் இரவு 10 மணியளவில் பம்பாய்க்கு ரயிலில் புறப்பட்டாள். ரயில் அதிகாலை 5.45 க்கு பம்பாயை அடைந்தது.

ஆனால் ரயில் பம்பாயை அடையும் போது பெண்மணி மயக்கம் அடைந்திருந்தாள். சிறிதும் உணர்வு இல்லை. இதனால் உடனடியாக டாக்டர் இவளை பம்பாயில் உள்ள ஜி.ரீ.என்ற மருத்துவமனையில் அனுமதித்தார். இவளுக்கு நீரிழிவு நோய் உள்ளது என டாக்டர் மேற்படி வைத்தியசாலையில் கூறியதால் மேற்படி வைத்தியசாலை வைத்தியர்கள் இவளுக்கு நீரிழிவு நோய்க்குரிய வைத்தியம் செய்தனர். ஆனால் அவள் கண்ணை திறக்கவில்லை. பகல் 11.30 க்கு இறந்து விட்டாள். யாரும் இவளது உடலை பெறவராததால் அந்த உடல் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களின் ஆய்வுக்காக (Dissection) அனுப்பப்பட்டது.

பிணத்தை கொண்டு சென்ற தொழிலாளி பிணத்தின் பின்புற முதுகில் சில நகக் கீறுகளைப் போல் சிராய்ப்புக்களை கண்டு அதனை மரண விசாரணை அதிகாரிக்கு தெரிவித்தான். இதனால் பரிசோதனை அதிகாரி இவ்வுடலை பரிசோதித்தார். ஆறு நாட்கள் கழித்தே இப்பரிசோதனை செய்யப்பட்டதால் எந்தவித நோயும் அவளது உறுப்புகளில் இருக்க வில்லை என வேதியல் வைத்தியர் அறிவித்தார். ஆகவே அவளது இறப்பில் சந்தேகம் எழ இடமில்லை என அறிவியல் நிபுணர் தெரிவித்ததால் அவள் இயற்கை மரணமே அடைந்தாள் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு உடல் தகனம் செய்யப்பட்டது.

மேற்படி பெண்மணியை நீண்ட நாட்களாக காணாத அவளது உறவினர்கள் பொலிஸில் புகார் கொடுத்தனர். புகாரை விசாரித்த பொலிஸார் 14 மாதங்களின் பின்னர் அவளுடன் பம்பாய் சென்ற டாக்டரை கைது செய்து வழக்கை தாக்கல் செய்தனர். அவர் மீது கொலை குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இவருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களும் மரண தண்டனையை ஊர்ஜிதம் செய்தன. இத்தண்டனைக்கு பின்வரும் சூழ்நிலைச் சாட்சியங்களே காரணமாய் இருந்தன.

1. மேற்படி டாக்டரும் பெண்மணியும் ரயிலில் ஒரே பெட்டியில் பிரயாணம் செய்தமை.
2. பூனாவில் இருந்து விரைவாக பம்பாயை அடையும் ரயிலை தேர்ந்தெடுக்காமல் காலதாமதமாகி செல்லும் ரயிலை டாக்டர் தேர்ந்தெடுத்தமை.
3. ரயில் பெட்டியில் தானும் அப்பெண்மணியும் மட்டுமே தனித்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்தமை.
4. இவளை பம்பாய் ஜி.ரி. மருத்துவமனையில் சேர்க்கும் போது இவள் திடீரென மயக்கமடைந்து விட்டாள் என டாக்டர் கூறியது பொய் என இவளுக்கு மேற்படி மருத்துவமனையில் வைத்தியம் செய்த டாக்டர் சாட்சியம் கூறியதுடன் நீரிழிவு நோயால் ஒருவர் திடீரென மயக்க

நிலையை அடைய (Diabetic coma) மாட்டார் என்றும் சில உடல் உபாதைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அப்படியான எந்த தடயங்களும் அவளது உடலில் காணப்படாததால் இவள் நீரிழிவால் இறக்கவில்லை என்றும் மேற்படி நிபுணர் சாட்சியம் கூறினார்.

மேற்படி பெண் விஷத்தாலேயே இறந்திருக்க வேண்டுமென்றும் 14 நாட்களுக்கு பின்னர் உடல் பரிசோதனை செய்ததால் அந்தக் காலதாமதம் இந்த விஷத்தை காட்டவில்லை என்றும் சாட்சியம் சொன்னமை.

5. அப்பெண்மணி இயற்கை காரணங்களால் இறந்து போனார் என மரண விசாரணை அறிக்கையை கொடுக்கும்படி டாக்டர் மரண விசாரணை அதிகாரியிடம் கேட்டுக் கொண்டமை.
6. தனது டைய கடையில் தான் டாக்டர் மருந்துகளையும் விஷத்தையும் வாங்குவது வழக்கம் என பூனாவின் கடைக்காரர் ஒருவர் சாட்சியம் அளித்தமை.
7. அப்பெண்மணியை பம்பாய் ஜீ.ரி மருத்துவமனையில் சேர்க்கும் போது பொய்யான பெயரை கொடுத்தமை.
8. பெண்மணி பூனாவில் இருந்து புறப்படும்போது அணிந்திருந்த நகைகள் ஒன்றையும் காணாமல் இருந்தமை.
9. மேற்படி பெண்மணியை பம்பாய் மருத்துவமனையில் சேர்த்ததைப் பற்றி உறவினருக்கு அறிவிக்காமை.
10. இவள் இறந்த சொற்ப காலத்திற்குள் அவள் கையொப்பமிட்டதாக கூறி அவளது போலிக்கையெழுத்தை வைத்து அவளது சொத்துக்களில் சிலவற்றை தன வசமாக்கியமை.

மேற்படி சூழ்நிலை சாட்சியங்களால் பெறப்பட்ட அனுமானங்கள் டாக்டரை குற்றவாளியாக்கியது அவருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

இனி ஐக்கிய ராச்சிய கொலை வழக்கு ஒன்றுக்கு போவோம்.

ஐக்கிய இராச்சிய கிறிப்பன் கொலை வழக்கு

கிறிப்பன் என்பவர் தனது டைய மனைவியை கொன்றதற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டார். பின்வரும் வலுவான சூழ்நிலைச் சாட்சியங்கள் இருந்தன.

1. கிறிப்பனின் மனைவியை காணாததால் அயல் வீட்டுக்காரர் அவள் எங்கே என்று விசாரித்தபோது கிறிப்பன் அவள் அமெரிக்கா சென்றுவிட்டாள் என்று கூறியமை.
2. சில நாட்களின் பின்னர் அவள் அமெரிக்காவில் இறந்துவிட்டதாக கூறியமை.
3. கிறிப்பனும் அவனது காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் டைப்பிசும் காதலர்களாக வாழ்ந்தமை.
4. கிறிப்பனின் வீட்டில் எலும்புக் கூடு கண்டு பிடிக்கப்பட்டமை.
5. கிறிப்பனும் டைப்பிசும் விவாகரத்து செய்தமை

மேற்படி சூழ்நிலைச் சாட்சியங்களில் கிறிப்பன் குற்றவாளியானான். தூக்கில் இடப்பட்டான்.

தவறான அனுமானங்கள்

மேலே கூறிய இலங்கை இந்திய ஐக்கிய இராச்சிய வழக்குகளில் காணப்படும் அனுமானங்கள் நாளாந்த வாழ்வில் பெறும் பொதுவான அறிவில் இருந்து பெறப்பட்ட அனுமானங்களாகவே இருக்கின்றன என்பதைக் காணலாம்.

எப்பொழுதும் அனுமானங்கள் சரியாக இருக்கும் என்று கூற முடியாது. ஆயினும் மரணதண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. இது சரியா என்பதே வினாவாகும்.

மேற்படி இலங்கை, இந்தியா ஐக்கிய இராச்சிய வழக்குகளில் கொலையாளிகள் கொலை செய்ய காரணங்களாக கருதப்பட்டவை அனைத்து ம் தகாத பாலியல் உறவு என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. இது சாதாரணமான மனிதர்கள் கொள்ளும் கருத்தாகும். இதுவே உட்கருத்தாக இருந்தது என்பது நிரூபிக்கப்படவில்லை நேரடி சாட்சியம் அளிக்கப்பட்டிருந்தால் குறுக்கு விசாரணையில் அவை தவறு எனவும் நிரூபித்திருக்கலாம்.

பம்பாய் டாக்டரின் வழக்கில் டாக்டர் மெதுவாக செல்லும் புகையிரதத்தில் சென்றது, தனியான ரெயில் பெட்டியில் சென்றது, விஷம் வழங்கியது என்பன டாக்டரின் உட்கருத்து அவளை கொலை செய்வதே என்பதற்கு போதுமானதாயில்லை.

ஏனெனில் இலங்கையில் நடந்த பத்மினி குலர்தன கொலை வழக்குகளில் டாக்டரின் சிகிச்சை நிலையத்தில் இருந்த ஆஷனிக் அமிலம் கொண்டு பாவிக்கப்பட்ட ஆஷனிக் அமிலமாகும் என்ற கூறுயதை இலங்கை நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

வைத்தியர் ஒருவர் விஷம் என எழுதப்பட்ட மருந்தை வாங்குவதோ சிகிச்சை நிலையத்தில் வைத்திருப்பதோ தவறு எனக் கொள்ள முடியாது என்றும் இதனால் பெறப்படும் அனுமானமும் எந்த விதத்திலும் டாக்டரை குற்றவாளியாக்காது என்றும் கூறியது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றில் இருந்து பெறக் கூடியது என்னவெனில் நேரிடை சாட்சியங்கள் இல்லாமல் சூழ்நிலைச் சாட்சியங்களால் வழக்கை நிரூபிக்க முயலும் போது சோடிக்கக் கூடிய சாட்சியங்களை முன் வைக்க வசதியாயிருக்கும். இதனால் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர் என பல நாட்டு நீதிமன்றங்களும் தீர்த்துள்ளன.

ஆகவே சூழ்நிலை சாட்சியங்கள் மூலம் ஒரு வழக்கை நிரூபிக்க முயலும் போது பிழையும் ஏற்படலாம், சரியும் ஏற்படலாம் அத்தகைய ஒரு சாட்சியத்தை அடிப்படையாக வைத்து ஒருவருக்கு மரண தண்டனையோ ஆயுட் காலத் தண்டனையோ வழங்குவது ஆலோசிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

நேரடிச் சாட்சியம் இருப்பின் வழக்கில் எதிரிக்கு தண்டனை கட்டாயம் கிடைக்கக் கூடுதலான வாய்ப்புண்டு. ஆனால் சூழ்நிலைச் சாட்சியங்கள் அல்லது சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களைக் கொண்டு மட்டும் வழக்கை நடத்தும் போது மதில் மேல் நின்று பூனைக்கு சமனாகவே அது இருக்கும் எனலாம். குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கும் தண்டனை நிச்சயம் கிடைக்கும் என உறுதியாகக் கூற முடியாது. ஆயினும் சந்தர்ப்ப சாட்சியத்தின் மூலம் நிரூபிக்க முயலுகின்ற ஒவ்வொரு விடயமும் அறிவுக்குப் பொருத்தமானதாகவும் மற்றும் தெளிவான நம்பத்தகுந்தவையாகவும் இருக்க வேண்டும் பொது அறிவாக இருக்கக்கூடாது.

இலங்கையில் மிகச் சமீபத்தில் நடந்த வழக்கொன்றில் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் பின்வருமாறு சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. இவ் வழக்கு அம்பாறை நீதிவான் நீதிமன்றில் நடந்தது. அதன் பின்னர் அம்பாறை மேல் நீதிமன்றத்தில் மீளாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டு இறுதியாக மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கு வந்தது. இந்த வழக்கில் வாகனச் சாரதி மாடுகளை ஏற்றிக் கொண்டு வந்ததால் அவர் கைது செய்யப்பட்டு விலங்கு வதைச் சட்டத்தின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டார் (animal act) வாகனச் சாரதி அதற்கு முன்வரும் இத்தகைய குற்றத்திற்கு உள்ளானவர் ஆனபடியால் மாடுகளை ஏற்றி வந்த லொறியையும் பறிமுதல் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பும் பெறப்பட்டது. இவ்வாகனத்தின் உரிமை சாரதியின் மனைவியின் பெயரிலேயே இருந்தது.

ஆகவே அவள் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பித்து கீழ் நிலை நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்பை எதிர்த்தாள். விலங்குச் சட்டத்தின் 3ஏ. பிரிவின் கீழ் உள்ள (Liable to confiscation) என்பது நீதிமன்றத்தின் தனம் தி அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது என்றும் ஆகவே தனது வழக்கில் அதனை பிரயோகித்து லொறியை பறிமுதல் செய்தது தவறு என்றும் அவள் சுட்டிக் காட்டினாள். அதற்கு அவள் கூறிய காரணம் தனது வாகனம் குறித்த தினதத் ில் 26-5-1995 ல் மேற்படி மாடுகளை ஏற்றிவர பாவிக்கப்படப் போகிறது என்பது தனக்கு தெரியாது என்றும் தெரிந்திருந்தால் தான் அனுமதித்திருக்க மாட்டேன் என்றும் அவள் சுட்டிக் காட்டினாள்.

ஆனால் பொலிஸாரும் அரச தரப்பினரும் சுட்டிக் காட்டியது என்னவெனில் வாகனத்தின் சாரதி மேன்முறையீட்டுக்காரியின் கணவன் என்றும் ஆகவே அவளுக்கு தெரியாமல் இது நடந்து இருக்க முடியாது என்றும் ஆகும். ஆகவே இந்த வழக்கின் மேன்முறையீட்டில் தீர்க்கப்பட வேண்டியிருந்த முக்கிய விடயம் மாடுகளை ஏற்றி வந்த சட்டவிரோத காரியம் மனைவிக்கு தெரிய இடமிருந்ததா? இல்லையா? என்பதேயாகும்.

இதற்கு ஆதாரமாக இதற்கு முன்னரும் பன்வில நீதிமன்றத்தில் இந்த லொறி மாடுகளை ஏற்றி வரும் போது பிடிபட்டு தண்டிக்கப்பட்டதையும் சுட்டிக்காட்டி இவ்விடயங்களில் மேன்முறையீட்டுக்காரி மனைவிக்கும் தொடர்பும் அறிவும் இருக்கும் என்று அரச தரப்பு கூறியது.

மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் இதனை ஏற்காது இந்த தர்க்கத்தை பற்றி கூறியதாவது,

அரச தரப்பினர் மேன்முறையீட்டுக்காரியின் மேன்முறையீட்டை நிராகரிக்க கோரியதற்கு கூறிய காரணம் வாகனச் சாரதி அவளது கணவனாக இருப்பதால் கணவன் செய்யும் செயல் கட்டாயம் தெரிந்திருக்கும் என்பதாகும்.

ஆகவே அவளுக்கு அக்குற்றச் செயல் பற்றி தெரியாது என்பதை ஏற்க முடியாது என்றும் கூறினார். இக் கூற்றை எங்களால் ஏற்க முடியாது.

மனைவி கட்டாயம் கணவனின் செயல்கள் அனைத்தையும் அறிந்திருப்பாள் என்பது எந்தவித தர்க்க ரீதியான விளக்கமாக எம்மால் எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. கணவனது தொழில் பற்றிய அறிவு அவன் செய்யும் காரியம் கட்டாயம் மனைவிக்கும் தெரிந்து இருக்க வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. ஆகவே மேன்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையை ஏற்றோம் என்று மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் கூறியதுடன் பறிமுதல் செய்த லொறியையும் கையளித்தது.

இதிலிருந்து தெரிவது என்னவெனில் சில சந்தர்ப்ப சாட்சியம் கட்டாயம் எல்லோரும் நினைகக் ம் அனுமானத்தை கொடுக்கும் என்று கொள்ள முடியாது. ஆகவே சந்தர்ப்ப சாட்சியம் அறிவுக்குப் பொருத்தமானதாகவும் எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் இருக்க வேண்டும். சாதாரண பொது அறிவிற்கு உட்பட்டதாக இருக்கக்கூடாது.

எப்படியாயினும் அதாவது சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களில் குறைபாடு இருப்பினும் அதனை நீக்கி விடுவதால் சில வேளைகளில் உண்மையான குற்றவாளிகள் தப்ப இடம் இருக்கிறது.

இதனாலேயே சாட்சியியல் சட்டத்தில் சந்தர்ப்ப சாட்சியமும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆகவே ஒரு குற்றத்தை நிரூபிக்க நேரடிச் சாட்சியம் மட்டுமல்ல, சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களால் பெறப்படும் அனுமானங்களும் உதவுகின்றன எனலாம் மரண தண்டனைகக் ம் இது பொருந்தும்.

ஆகவே சாட்சியியல் சட்டத்தில் நேரடிச்சாட்சியமும், சந்தர்ப்பச் சாட்சியமும் ஒரே பெறுமதியுடையதாகவே விளங்குகின்றன என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

02

1997 ஆம் ஆண்டு 30 ஆம் இலக்க பிணைச்சட்டம்

பிணை என்பது ஆங்கிலத்தில் டியடை என அழைக்கப்படும். இது பெயல் (Bail) என்று பிரான்ஸ் சொல்லில் இருந்து வந்ததாகக்

கூறப்படுகிறது. அதன் அர்த்தம் என்னவெனில், “Deliver” டிலிவர் என்பதாகும். ஆகவே, பிணை என்பது இரு பகுதியாரிடையே நடைபெறும் ஒரு ஒப்பந்தம் எனலாம். அதாவது நீதிமன்றத்திற்கும் பிணை வழங்குவருக்கும் இடையே நடைபெறும் ஒரு ஒப்பந்தமாகும்.

நீதிமன்ற விவகாரங்களில் விசேடமாக குற்றவியல் வழக்குகளில் பாவிக்கப்படுகின்ற பிணை என்பது நீதிமன்றத்திற்கு ஒருவர் அளிக்கும் உத்தரவாதத்தை எடுத்துக் காட்டும் ஒப்பந்தமாகும். அதாவது சந்தேக நபர் ஒருவர் நீதிமன்றத்தின் முன்னர் கொண்டு வரப்படும்போது அவரை விளக்கமறியலில் வைக்காமல் வெளியே விடுமாறும், தேவையானபோதுதான் அவரை நீதிமன்றத்தின் முன் முன்னிலைப்படுத்துவதாகவும் நீதிமன்றத்துடன் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தமாகும். கல்தேரா எதிர் வெலிகடை

பொலிஸ் என்ற வழக்கில் இது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாம் நாளாந்த வாழ்வில் பல சிக்கல்களை சந்திக்கிறோம். நண்பர்கள், உறவினர்கள், குடும்பத்தினர் போன்ற இன்னோரன்ன தரத்தினர் நீதிமன்றங்களில் சந்தேக நபர்களாக வருகின்றனர். அவர்கள் பிணை எடுப்பதற்குச் செல்ல வேண்டிய தேவைகளில் இந்த சிக்கல்களும் ஒன்றாகும். ஆகவே, தீர்ப்பிணைப் பற்றி நன்கு அறிந்து கொள்வது மிகவும் பயனுள்ளதாகும்.

1997 ஆம் ஆண்டு 30 ஆம் இலக்க பிணைச்சட்டம்

1997 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம்வரை பிணைக்கென தனியானதொரு சட்டம் இருக்கவில்லை. பிணை சம்பந்தமான ஏற்பாடுகள் குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைச் சட்டக் கோவையினுள் சில பிரிவுகளை உட்படுத்தி அதன் மூலம் பிணை வழங்கப்பட்டது. விசேடமாக குற்றவியல் சட்டத்தின் 115,402,403,404 ஆகிய பிரிவுகளில் இது காணப்பட்டது. பின்னர் பாராளுமன்றம் பிணைக்கென தனியானதொரு சட்டத்தை ஆக்கியது. அதுவே 30 ஆம் இலக்க 1997 ஆம் ஆண்டு பிணைச்சட்டம் எனப்படுகின்றது. இப்பிணைச்சட்டம் பிணை பற்றிய தாராள மனப்பான்மையைக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டுள்ளது

என்பதை அதன் பாயிரத்திலும் மற்றும் பிரிவுகளிலும் நாம் காணலாம்.

இச்சட்டத்தின் இரண்டாம் பிரிவு கூறுவது என்னவெனில், பிணை வழங்குதல் விதியாகவும் பிணை வழங்க மறுத்தல் விதி விலக்காகவும் கருதப்படல் வேண்டும் என்பதாகும். அத்துடன் முன் எதிர்பார்க்கை பிணை வழங்குவதானது இக்கொள்கையை மேலும் வலுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. பிணைச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் சில குற்றச்செயல்களுக்கும் பொருந்தாது. பிணைச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் சில குற்றங்களுக்கு ஏற்புடைத்தாகாது என இச்சட்டத்தின் 3ம் பிரிவு கூறுகிறது. விசேடமாக 1979 ஆம் ஆண்டின் 48 ஆம் இலக்க பயங்கரவாதத்தடை (தற்காலிக ஏற்பாடுகள்) சட்டம், பொது மக்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்படும் ஒழுக்க விதிகள், பயங்கர ஆயுதங்கள், சுங்க கட்டளைச்சட்டம், குடியகல்வு குடிவரவுச்சட்டம், இலஞ்ச ஊழல் சட்டம், தொல்பொருள் கட்டளைச்சட்டம் என்பன போன்றவற்றில் தவறு புரிபவர்களின் பிணை இச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளின் கீழ் கவனிக்கப்படாது என்பதாகும்.

இவ்விதி முக்கியமான சில வழக்குகளில் ஆராயப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. திலங்க சுமதிபால எதிர் சட்டமா அதிபர், ருவான் குணசேகர எதிர் ரவி கருணாநாயக்க ஆகிய வழக்குகளில் ஆராயப்பட்டு எந்த ஒரு பிணை பற்றிய ஏற்பாடுகளும் இலங்கை அரசியல் அமைப்பில் கூறப்பட்டுள்ள தனி மனித சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் முறையில் செய்யப்படமுடியாது என தீர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனாலும் விசேட சட்டங்களில் பிணை ஏற்பாடுகள் பற்றிய பொறிமுறை இருக்கும் பட்சத்தில் அச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளே மேலோங்கி நிற்கும் எனலாம். பிணை ஏற்பாடுகள்

குற்றங்கள் 1பிணையில் விடத்தகு குற்றங்கள் 11 பிணையில் விடத்தகாத குற்றங்கள் என இருவகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பிணையில் விடத்தகு குற்றங்கள் என்பது சந்தேக நபர் ஒருவர் பிணை கோர உள்ள உரிமையுடையவர் என்பதாகும். இத்தகைய குற்றங்களுக்கான பிணையை நீதிமன்றம் சாதாரணமாக நிராகரிக்கப்படுவதில்லை.

பிணையில் விடத்தகாத குற்றங்கள் என்பது சந்தேக நபர் பிணை கோர உரிமையுடையவர் அல்ல என்பதாகும். அதன் அர்த்தம் பிணையே இல்லாதவர் என்பது பொருள் அல்ல. உரித்துடன் பிணை கோர முடியாது. நீதிமன்றத்தின் தற்றுணிபின்படி பிணை வழங்கலாம் அல்லது பிணையை நிராகரிக்கலாம். இக்குற்றங்கள் எவை எவை என குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைச்சட்டக் கோவையின் இறுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பொலிஸாரால்

வழங்கப்படும் பிணை

பொலிஸாரினால் புலன் விசாரணை செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தவறொன்று பிணையில் விடத்தகு குற்றங்களுக்குள் அடங்குவதாக இருப்பின் பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரி அச்சந்தேக நபரை நீதிவான் முன்னர் கொண்டு செல்லல் ஆகாது. அவரை விசாரணை செய்து பொலிஸ் பிணையில் விடலாம். சந்தேக நபரை குறித்த தினதத் தன்று நீதிவான் முன்னிலையில் தெரிபட வேண்டும் என கட்டளையிட்டு அவரது ஒப்புதலைப் பெற்று அவரை பிணையில் விடலாம்.

ஆயினும், அத்தகைய குற்றம் பிணையில் விடத்தகு குற்றமாக இருப்பினும் சந்தேக நபரை பிணையில் விடுவதால் சமூகத்தில் பிரச்சினையாயின் பொலிஸ் அதிகாரி அச்சந்தேக நபரை நீதிவான் முன்னர் கொண்டு வர வேண்டும். நீதிவான் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

- 1) தேவைப்படும்போது தோன்றுவேன் என சந்தேக நபர் கூறுகின்ற பொறுப்பு ஒன்றின் மீது அவரை பிணையில் விடலாம் அல்லது

- 2) சந்தேக நபரை பிணையில் விட ஒன்றோ அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பொறுப்பாளர்கள் பிணை முறியை நிறைவேற்றமாறு கோரியதன் பின்னர் அவரை பிணையில் விடலாம் அல்லது,
- 3) சந்தேக நபரின் சொந்தப் பிணை முறியின் கீழ் அவரை பிணையில் விடலாம்.

ஆயின் நீதிமன்றத்திற்கு பின்வரும் காரணங்களுக்காக ஒரு சந்தேக நபரை பிணையில் விடாமல் இருக்கலாம்.

- 1) சந்தேக நபரை பிணையில் விட்டால் அவர் விளக்கத்திற்கு முகம் கொடுக்க மாட்டார் எனத் தோன்றினால்,
- 2) சாட்சிக்காரர்களிடம் அல்லது அவருக்கு எதிரான சாட்சியத்தில் தலையிடுவார் அல்லது நீதிநெறி முறைக்கு வேறு வகையில் முட்டுக்கட்டை போடுவார் எனத் தோன்றினால்,
- 3) பிணையில் இருக்கும் போது தவறு ஒன்றைப் புரிவார் என்று கருதினால்,
- 4) குற்றச்சாட்டு பாரதூரமானவையாக இருப்பதால் அவரை பிணையில் விட்டால் சமூகக் கிளர்ச்சி ஏற்படும் எனக் கருதினால் நீதிமன்றம் அவருக்கு பிணை வழங்க மறுக்கலாம் அல்லது முன்னைய பிணையை இரத்து செய்யலாம்.

ஆயின் உயர் நீதிமன்றம் ஜெயந்தி சில்வா எதிரா சட்டமா அதிபர் என்ற வழக்கில் 1997 3 SLR 117 இல் பின்வருமாறு கூறியுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது:

“பிணை ஒன்றுக்கு ஒரு சந்தேக நபர் அல்லது குற்றவாளி விண்ணப்பிக்கும் போது நீதிமன்றங்கள் பின்வரும் தவறை செய்யக்கூடாது;

அதாவது பிணையில் இருக்கும்போது ஒருவர் தலைமறைவாகிறார் அல்லது பலர் தலைமறைவாகியுள்ளனர் என்பதை பிணை கேட்கும் எல்லோருக்கும் பொருந்தும் என கருதி அவர்களது பிணை மனுவை நிராகரிக்கக்கூடாது. ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் விண்ணப்பிக்கும் விண்ணப்பத்தை வேறு ஒரு சந்தேக நபரின் நடத்தைகளுடன் ஒப்பிட்டு பார்த்து பிணையை நிராகரிக்கக்கூடாது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இதுவும் பிணை சட்டமானது பிணை வழக்க வேண்டும் என்பதையே கருத்தாக கொள்ள வேண்டும் என எடுத்துக் காட்டுகிறது.

12 மாதங்களுக்கு மேல் ஒருவரை விளக்கமறியலில் வைத்திருக்கக்கூடாது

பிணைச்சட்டத்தின் 16 ஆம் பிரிவு பின்வருமாறு கூறுகிறது; நீதிமன்றம் ஒன்றினால் ஆள் ஒருவர் குற்றத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு தண்டனைத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருந்தாலன்றி ஆள் எவரும் அவர் கைது செய்யப்பட்ட திகதியில் இருந்து பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் விளக்கமறியலில் வைத்திருக்கக்கூடாது என்கிறது.

ஆயின் சட்டமா அதிபரின் வேண்டுகோளின் பேரில் மேல் நீதிமன்றங்கள் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு மேற்பட்ட காலத்திற்கு ஒருவரை விளக்கமறியலில் தடுத்து வைக்கலாம். அதற்குரிய காரணத்தை எழுத்தில் பதிய வேண்டும்.

ஆயினும், இவ்வாறு தடுத்துவைக்கும் காலப்பகுதி எந்த நேரத்திலும் மூன்று மாதங்களை விஞ்சியதாகவோ அல்லது ஒட்டுமொத்தமாக பன்னிரண்டு மாதங்களை விஞ்சியதாகவோ இருக்கக்கூடாது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிணைக்காரர்களை விடுவித்தல்

பிணை கொடுக்கும் ஒருவர் சில காரணங்களுக்காக தொடர்ந்தும் தன்னால் பிணையாளராக இருக்க முடியவில்லையெனில், அதனை நீதிமன்றத்திற்கு தெரிவித்து தனன் ன பிணையில் இருந்து விடுதலை செய்யுமாறு கோரலாம்.

அத்தகைய விண்ணப்பம் ஒன்று செய்யப்படும் இடத்து நீதிமன்றம் பிணையில் சென்ற சந்தேக நபரை அல்லது குற்றவாளியை நீதிமன்றத்தின் முன் தோன்றுமாறு பிடியாணையை பிறப்பிக்கலாம். பிடியாணையின் பின்னர் அவர் தோன்றலாம் அல்லது அவரை பிணை கொடுத்தவரை கைது செய்து நீதிமன்றத்தில் முன்னிலைப்படுத்தலாம். அப்போது நீதிமன்றம் சந்தேக நபரிடம் புதிய பிணைகாரர் ஒருவரை அல்லது பலரை கொணருமாறு கோரலாம். புதிய பிணைகாரரின் முறியின் மீது சந்தேக நபரை மீண்டும் பிணையில் விடலாம். பிணைகாரர் யாருமில்லாத பட்சத்தில் சந்தேக நபரை மீண்டும் மறியலில் வைக்கலாம்.

பிணை கொடுப்பவர்கள் சிலர் பணத்திற்காக தொடர்ந்தும் பலருக்கு பிணையாளராக வருவதை நாம் நீதிமன்றங்களில் காணலாம். இவர்கள் ஆரம்பத்தில் பணத்தை பெற்றுக் கொண்டு பிணைகாரராக வருவதும் பின்னர் சில மாதம் சென்ற பின்னர் தனன் ன விடுவிக்குமாறும் கோருவதும் வழக்கம். அத்தகையவர்களைப் பற்றி பிணைச்சட்டத்தின் 18 ஆம் பிரிவு 2ப பிரிவு 5 இல் கூறப்பட்டுள்ளது. அப்பிரிவின் படி தன்னை விடுவிக்குமாறு கோருகின்ற பிணையாளியின் விண்ணப்பம் போதுமான காரணம் இல்லாமல் செய்யப்பட்டுள்ளது எனக் கண்டால் நீதிமன்றம் அவருக்கு ரூபா 1500 இற்கு மேற்படாத குற்றப் பணத்தை செலுத்துமாறு கோரலாம். தவறின் ஆறுமாதச் சிறைத்தண்டனையை விதிக்கலாம்.

எதிர்பார்க்கை பிணை அல்லது எதிர்நோக்கிய பிணை

மேற்படி பிணை இலங்கையில் 1997 ஆம் ஆண்டு 30 ஆம் இலக்க பிணைச் சட்டத்தின் கீழேயே முதன் முதலில்

அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இப்பிணைக்கான தேவை என்னவென பல கருத்துக்கள் கூறப்பட்டு இருப்பினும் முக்கியமான கருத்து என்னவெனில் சாதாரணமாக சந்தேக நபர் ஒருவருக்கு பிணை வழங்க வேண்டும் என்றும் பிணையை நிராகரிக்கக்கூடாது என்றும் பிணைச்சட்டம் எதிர்பார்ப்பதால் ஒரு குறுகிய காலப் பகுதிக்குள் (14 நாட்கள்) ஒரு வரை விளக்கமறியலில் வைப்பதால் எவ்வித பலனும் கிடைக்காது என்பதேயாகும். பொலிஸார் ஒருவரை கைது செய்து நீதிவான் முன்னர் ஆஜர்படுத்தும் போது நீதிவான் அச்சந்தேக நபரை 14 நாட்களே விளக்கமறியலில் வைப்பார். பின்னர் தகுதியான காரணம் காட்டாவிட்டால் சந்தேக நபரை பிணையில் நீதிவான் விடுவிப்பார். ஆகவே ஒரு குறுகிய காலப்பகுதியே அவர் விளக்கமறியலில் இருப்பார். இதனால் எவ்வித பயனும் உண்டாகுமா? சட்ட அறிஞர்கள் இல்லை என்றே கூறுவர். சமூகத்தில் நன்மதிப்பு உள்ள ஒருவரை பழிதீர்க்கும் எண்ணத்துடன் சமூகத்தில் அவருக்குள்ள நன்மதிப்பை குறைக்க ஒருவர் முயலும்போது அதனைத் தடுக்கவும் இந்த எதிர்பார்க்கைப்பிணை உதவுகிறது. எனவும் அச்சட்டவியலாளர் கருதுகின்றார். முன் கூட்டியே பிணையைப் பெறுவதால் சமூகத்தில் மதிப்புள்ள ஒருவர் தனது மதிப்பை இழக்காமல் பாதுகாக்க வழியுள்ளது எனவும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

இனி இவ் எதிர்பார்க்கைப் பிணையை எவ்வாறு பெறலாம் எனப் பார்ப்போம் பிணையில் விடத்தகாத தவறு ஒன்றைப் புரிந்துள்ளார் அல்லது புரிவதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளார் என்று கருதுகின்ற ஒருவர் தான் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்படக்கூடும் எனக் கருதினால் தான் குற்றம் புரிந்ததாக கருதுகின்ற இடத்தின் நியாயாதிக்கத்தில் உள்ள பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பாளிக்கு ஒரு அறிவித்தலை கொடுத்து பின்னர் அப்பகுதியின் நியாயாதிக்கம் உள்ள நீதிவான் நீதிமன்றத்துக்கு தான் கைதுசெய்யப்படும். சாத்தியம் உண்டு எனவும் கைது செய்யப்பட்டால் தான் உடன் பிணையில் விடுபட வேண்டும் என்று கூறி ஒரு விண்ணப்பத்தை செய்யலாம். இந்த விண்ணப்பத்துடன் சத்தியக் கடதாசி கட்டாயம் இணைக்கப்பட வேண்டும் விண்ணப்பம் நீதிமன்றத்திற்கு கிடைத்ததும்

நீதிமன்றம் அதனை விளக்குவதற்கு திகதி குறிக்க வேண்டும். அந்த திகதி 4 நாட்களுக்கு பிந்தாமல் இருக்க வேண்டும் இந்த திகதியை நீதிமன்றம் விண்ணப்பக்காரருக்கும் பொலிஸ் நிலைய பொறுப்பதிகாரிக்கும் அறிவிக்க வேண்டும்.

குறித்த தினத்தன்று நீதிமன்றம் விண்ணப்பத்தை பரிசீலித்து கட்டளை ஒன்றை பிறப்பிக்க வேண்டும்.

அக்கட்டளையில் விண்ணப்பித்தவர் கைது செய்யப்படும் பட்சத்தில் பிணையில் விடப்பட வேண்டும் எனவும் வேறும் தேவையான நிபந்தனைகளை உள்ளடக்கி கட்டளையை ஆக்கலாம். உதாரணமாக விண்ணப்பதாரர் இலங்கையை விட்டுச் செல்லாமல் இருக்கும் கட்டளையையும் ஆக்கலாம். கடவுச்சீட்டை நீதிமன்றத்தில் வைப்பில் இடும்படி கோரினால் அதனை குடிவரவு குடியகல்வு திணைக்களத்திற்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

இக்கட்டளை அமுலில் இருக்கும்போது பொலிஸார் அவரைக் கைது செய்தால் அவரை உடனடியாக விடுதலை பிணையில் செல்ல அனுமதிக்க வேண்டும்.

பிணைபற்றி அறிய வேண்டிய இவையேயாகும். *****

03

1978 ஆம் ஆண்டின் 41 ஆம் இலக்க மதுபோதையில் இருக்கும்போது புரியப்படும் தவறுகள்

சமூகம் அழிந்து கொண்டு இருப்பதற்கு காரணமாய் அமைந்த காரணிகளில் ஒன்று போதைப் பொருள்களாகும். இப்போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையாகின்றவர்களின் தொகை நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கிறதே தவிர, குறைந்தபாடில்லை. பாடசாலை மாணவர்கள் முதல் படுகிழவர்கள் வரை

இப்போதைப்பொருளுக்கு அடிமையாகியுள்ளதை நாம் காணலாம். இவர்களுக்கு தாராளமாக இப்போதைப் பொருட்கள் கிடைப்பதற்கு காரணமாக அமைவது பண இலாபம் பெறும் விடயத்தில் பலர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு இப்போதைப்பொருட்களை இலங்கைக்குள் கடத்திவருவதும் விற்பனை செய்வதுமாகும். இவர்களிடையே போட்டா போட்டி ஏற்பட்டு கொலைகளும் நடைபெறுவதை நாம் காணலாம். ஆகவே, சமூகக்கேட்டுக்கு காரணமான இப்போதைப் பொருளில் ஒன்றான மதுவைப்பற்றி இன்று பார்ப்போம்.

இலங்கையைச் சுற்றிப் பார்க்கவரும் ஒரு உல்லாசப் பிரயாணி ஒருவர் மிகக் கூர்ந்து கவனித்தால் இலங்கையில் உள்ள வியாபார நிலையங்களுக்குள் கணிசமான அளவு சாராய தவறணைகளும் வைன் சொப்புகளும் இருப்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம். இக்கடைகள் இன, மத, கலாசாரம் என்ற வகுப்புக்கள் வாழுகின்ற மக்கள் சகலரது ஊர்களிலும் இவை பரவலாக காணப்படுகின்றன. அரசும் ஆரம்ப காலத்தில் இம் மதுவையும் ஏனைய குடி வகைகளையும் குறைக்க முயற்சித்தது உண்மையாயினும் அது நடைபெறவில்லை. அதற்கு மாறாக அக்கடைகள் உரிமப்பத்திரத்தின் கீழ் (லைசன்ஸ்) தற்போது நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, அரசு அவற்றை அருந்துவதை தடை செய்ய முடியாவிட்டாலும் அப்போதையில் உள்ளவர்களை கட்டுப்படுத்த சட்டத்தைக் கொண்டுவரத் தொடங்கியுள்ளது. வருடா வருடம் வரியை அதிகரித்த போதும் விற்பனையும் பாவனையும் குறைந்தபாடில்லை. ஆகவே தான் 1978 ஆம் ஆண்டின் 41 ஆம் இலக்க மதுபோதையில் இருக்கும்போது புரியப்படும் தவறுகளுக்கு தண்டனை விதிக்கும் சிறப்பு ஏற்பாடுகள் சட்டத்தை கொண்டு வந்தது. இதனப் 1,

- 1) எவரேனும் ஆள் ஏதேனும் பொது இடத்தில் அல்லது எந்த இடத்தினுள் நுழைதல் அத்துமீறுகையாக இருக்குமோ அந்த இடத்தில் மதுபோதையில் இருக்கும்போது வேறு எவரேனும் ஆளுக்கு மனக்குலைவு ஏற்படுத்துகின்றனவான செயலை

புரிந்தால் அவர் தவறு ஒன்றுக்கு குற்றவாளியாதல் வேண்டும். இவ்விடத்தில் பொது இடம் என்றால் என்ன என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் கொடுக்கப்படவில்லை. அத்துடன் எத்தகைய செயல் குற்றச்செயல் எனக் கூறவும் இல்லை. எனவே, மிகப் பரந்த அளவு வியாக்கியானதன் த இப்பிரிவு கொண்டுள்ளதால் மதுபோதையில் உள்ள எவரையும் கைது செய்ய பொலிஸாருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. எனலாம்.

- 2) மதுபோதையில் இருக்கும்போது பொது ஆதனத்திற்கு சேதமிழைக்கும் எவரேனும் ஆள் தவறு ஒன்றுக்கு குற்றவாளியாதல் வேண்டுமென்பதுடன் குற்றத்தரீ 'ப்பு அளிக்கப்பட்டதன் மேல் ஆறு மாதங்களுக்கு குறையாததும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேற்படாததுமான காலப் பகுதிக்கு சாதாரண சிறை அல்லது கடுழியச்சிறையும் ஆயிரம் ரூபாவிற்கும் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு ரூபாவுக்கும் மேற்படாததுமான குற்றப் பணத்திற்கும் ஆளாதல் வேண்டும்.

இப்பிரிவில் பொது ஆதனம் என்பதற்கான வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. பொது ஆதனம் என்பது அரசினதும் அல்லது ஏதேனும் பகிரங்க கூட்டுத்தாபனத்தின் ஏதேனும் ஆதனம் என பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

மதுபோதையில் வாகனதன் த செலுத்துபவர்களில் சிலர் தெருவீதியில் உள்ள மின்சாரக்கம்பங்களில், தொலைபேசி கம்பங்களிலும் மதகுகள், மேம்பாலங்களின் தூண்களையும் சேதப்படுத்துகின்றனர். இவர்களுக்கும் இத் தண்டனையை நீதிமன்றம் வழங்கலாம்.

- 3) பிள்ளை ஒன்றுக்கு அந்தப் பிள்ளை பன்னிரண்டு வயதுக்கு குறைந்ததாக இருக்கும்போது ஏதேனும் மதுபானதன் த ஊட்டுகின்ற அல்லது ஊட்டுவிக்கின்ற ஆள் எவரேனும் குற்றவாளியாவார். ஆயின் உரிய

முறையில் தகைமை பெற்ற வைத்தியர் ஒருவரின் அறிவுறுத்தலின் பேரில் ஏதாவது நோய்க்கு மது கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டால் மட்டமே அவர் குற்றவாளியாகமாட்டார்.

- 4) பதினெட்டு வயதுக்கு குறைந்த ஆளொருவருக்கு ஏதேனும் மதுபானத்தை த விற்கின்ற ஆள் தவறு ஒன்றுக்கு குற்றவாளியாகின்றார்.

இவருக்கு குற்றத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டால் ஆறு மாதங்களுக்கு குறையாததும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேற்படாததுமான சாதாரணமான மறியல் தண்டனை அல்லது கடுழிய சிறைத் தண்டனை வழங்கப்படுவதுடன் 1000 ரூபா விற்கும் 2500 ரூபாவிற்கும் இடையிலான குற்றப்பணமும் விதிக்கப்படும்.

- 5) பதினெட்டு வயதிற்கு குறைவான எவரேனுமாள் ஏதேனும் பொது வழியில் அல்லது பொது இடத்தில் மது அருந்திக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டால் பொலிஸார் அவரைக் கைது செய்யலாம்.
- 6) பொலிஸார் ஒருவரின் அபிப்பிராயப்படி ஒருவர் மது போதையில் இருக்கின்றார் எனக் கண்டால் பிடியாணையின்றி அவரை கைது செய்யலாம். கைது செய்யும்போது மது அருந்துபவர் பொலிஸாருக்கு சவாலாக அமைந்தால் பொலிஸார் நியாயமாகத் தேவைப்படும் வலோத்காரத்தையும் பிரயோகிக்கலாம். ஒருவர் மதுபோதையில் இருக்கின்றாரா? என்பதையும் மருத்துவ தொழில்புரிவோரே பரிசீலித்து தீர்மானிக்க வேண்டும்

மதுபோதையில் உள்ள ஒருவரை விளங்குகின்ற நியாயாதிக்கம் நீதிவான் நீதிமன்றத்துக்கே உள்ளது. சட்டம் மேற்கூறியவாறு இருப்பினும் மதுபோதையில் உள்ள ஒருவரை பொலிஸார் கைது செய்து நீதிமன்றத்தில் ஆஜர் செய்வது பெரும்பாலும் நடைமுறையில் இல்லை. ஆனால் பொலிஸார் தற்போது இரவு நேரங்களில் வாகனச் சாரதிகள் மதுபோதையில் வாகனத்தை த

செலுத்துகிறார்களா என்பதை பரிசோதிப்பதுண்டு.வாகன சாரதிகள் பலர் தமது வாகனம் ஓட்டும் உரிமைப்பத்திரத்தை ஆறு மாதங்களுக்கு இழந்திருப்பதை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

தற்போது நாடளாவிய ரீதியில் மதுப் பிரியர்கள் அதிகரிப்பினும் மது அருந்திவிட்டு பெருங் குற்றங்களைச் செய்வதை பெருமளவில் காணமுடியாமல் இருப்பதை எமது பாக்கியமேயாகும். போதைப்பொருள்

மதுவை தற்போது ஓரளவில் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரக்கூடியதாக இருப்பினும் போதைப் பொருள் பாவனை நாடளாவிய ரீதியில் விரிவடைந்து செல்கிறது. விளக்கமறியலில் அல்லது தண்டனை அனுபவிப்பவர்களில் பெரும்பாலானோர் போதைப்பொருள் பாவனையாளராக இருக்கின்றனர்.

சில போதைப்பொருள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு மரணதண்டனையும் விதிக்கப்படுகிறதா அல்லது ஆயுள் கால தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. ஆயினும் போதைப்பொருள் பாவனை குறைந்தபாடில்லை இலங்கையில் மட்டுமல்லாமல் வெளிநாடுகளிலும் அப்பாவனை அதிகரித்து வருகிறது.

பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் கூட அது பரவுவதாக தகவல்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே, இவற்றை கட்டுப்படுத்தாவிட்டால் நமது அருஞ் செல்வங்கள் அழியக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன எனலாம்.

04

வழக்கை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு யாரைச் சார்ந்தது?

குற்றவியல், குடியியல் வழக்குகளின் முக்கிய வேறுபாடு என்ன?

ஒருவர் வழக்கை தொடுத்து விட்டால் மட்டும் போதாது. அதில் வெற்றிபெற அவர் அவ்வழக்கை நிரூபிக்கவேண்டும்.

இப்பொறுப்பை சாட்சியியல் சட்டத்தில் மெய்ப்பிக்கும் பொறுப்பு எனக் கூறப்படுகிறது. இப்பொறுப்பு குற்றவியல், குடியியல் ஆகிய இரு தரப்பட்ட வழக்குகளுக்கும் பொருந்தும்.

ஆயினும் குற்றவியல் வழக்குகளில் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ஒருவர் குற்றஞ்செய்துள்ளார் என்று நிரூபிக்க வேண்டும். அதனை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு குற்றஞ்சாட்டியவரையே சாரும். எதிரிக்கு மாறுவதில்லை. (Doesnotshift) ஆனால் குடியியல் வழக்குகளில் சாட்சியம் கொடுப்பது இரு தரப்பினருக்கும் உரியது. சாட்சியம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் எவர் தோற்றுப்போய் விடுவாரோ அவரே வழக்கை நிரூபிக்கவேண்டும்.

உதாரண வழக்குகள் சில

Woolmington vs Director of Public Prosecution என்ற வழக்கில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளவன் ஒருவனைக் கொலை செய்துள்ளான் என்று நிரூபித்தால் மட்டும் போதாது. அது கொலைக் குற்றமென நிரூபிப்பதற்கு அதன் ஒவ்வொரு உட்கூறுகளையும் (Ingredients) அரசதரப்பினர் நிரூபிக்கவேண்டும். அதாவது அக்கொலைக்கான எண்ணம், உள்நோக்கம், குற்றத்திற்கான செயல்பாடு ஆகியனவாகும்.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவன் குற்றம் செய்துள்ளான் என அரசதரப்பினர் தான் நிரூபிக்கவேண்டும் ஒழியதான் குற்றம் புரியவில்லையென்று அதாவது தான் நிரபராதி என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவன் மெய்ப்பிக்கத் தேவையில்லை.

ஆயினும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவன் அரசதரப்பினரால் கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டில் தனது குற்றம் குறித்து ஒரு சிறுசந்தேகத்தை கிளப்பினாலே போதும் அது அரசதரப்பினரின் வழக்கை தோற்கடித்துவிடும்.

சந்தேகத்தின் பலனால் (Benefit of Doubt) எதிரி விடுதலை செய்யப்படுவான். எனவே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவன் தான் நிரபராதி

என மெய்ப்பிக்கத் தேவையில்லை. அவன் மீதுள்ள குற்றச்சாட்டு மெய்ப்பிக்கப்படும் வரை அவன் நிரபராதியே என்ற எடுகோள் குற்றவியல் வழக்கில் உள்ளது என பிரபுக்கள் சபை கூறியது.

ஆனால் குடியியல் வழக்கில் இந்நிலையில்லை. வழக்கொன்றை பார்ப்போம். ஒரு ஆவணத்தின் கீழ் வரவேண்டிய கடனுக்காக 'அ' என்பவர் 'ஆ' மீது வழக்கு வைக்கிறார். ஆவணம் எழுதிக்கொடுத்ததை 'அ' ஒப்புக் கொள்கிறார். ஆனால் அது மோசடியால் பெறப்பட்டது எனக் கூறுகிறார். இதை 'அ' மறுக்கிறார். இரு தரப்பினராலும் சாட்சியங்கள் எதுவும் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லையெனில் 'அ' தான் அவ்வழக்கில் வெற்றி பெறுவார். ஏனெனில் 'அ' செய்த மோசடி 'ஆ'வால் நிரூபிக்கப்படவில்லை என்பதினாலாகும்.

அதுவே அவ்வழக்கொன்றை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு வழக்கைத் தொடுப்பவரையே சாரும் எனப் பொதுவாகக் கூறலாம். மேலேயுள்ள சாட்சிய சட்டவிதியை மனதில் இருத்திக் கொண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற வழக்கொன்றைப் பார்ப்போம். விஜயசிங்க ஆராச்சிகே சோமதாச எதிர் சட்டமாதிபர் என்பதே அவ்வழக்காகும்.

நிகழ்வுகள்.

இவ்வழக்கில் தெரிவிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளின் படி எதிரியானவர் ஒருவரை கொலை செய்து மூன்று நாட்களாக அந்த உடலை தனது வீட்டில் உள்ள அறைக்குள் பூட்டி வைத்திருந்தார். கொலையுண்டவரின் சரீரம் எதிரியின் வீட்டிற்குள் இருந்து எடுக்கப்பட்டது என்பதில் சாட்சியங்கள் வேறுபடவில்லை. பொலிஸ் அதிகாரி அவர்களின் சாட்சியத்தின் படி இறந்தவரின் உடல் எதிரியின் பூட்டிய வீட்டிற்குள் இருந்தது. இந்த சாட்சியம் மிகப்பெறுமதி வாய்ந்ததாக இருந்தமைக்குக் காரணம் எதிரியின்

வீட்டிற்குள் இவ்வுடல் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததிற்கு சாட்சியங்கள் இருந்தமையாகும்.

மேலும் இந்த கொலையை எதிரி செய்வதற்கு சில உள் நோக்கங்கள் எதிரிக்கு இருந்தது என்பதற்கும் சாட்சியங்கள் இருந்தன. ஆரியதாச என்பவரின் சாட்சியத்தின் படி எதிரிக்கும் கொலையுண்டவருக்கும் இடையே வாய்தத் தாக்கங்களும் சண்டைகளும் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருந்தன. அத்துடன் அரசியல் கருத்து வேறுபாடுகளும் இருவருக்கிடையிலும் இருந்தன.

சாமுவேல் அளித்த சாட்சியத்தின் படி கொலையுண்டவரின் உடலை எடுப்பதற்காக தாங்கள் எதிரியின் வீட்டுக் கதவை உடைத்து உட்சென்றதாகவும் அங்கே அழகிய நிலையில் கொலையுண்டவரின் சரீரம் கிடந்ததாகவும் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறு எதிரியை குற்றவாளியாக சாட்சியங்கள் முன்வைக்கப்பட்ட போதும் எதிரி அவற்றை மறுத்து சாட்சியம் அளிக்க முன்வரவில்லை. R v S Cockrane என்ற வழக்கில் எலன்பரோ பிரபு அளித்தவிதிகளின் படியும் , R v S Burdetti அளித்த வேறு ஒருதீர்ப்பின் படியும் எதிரிக்கெதிரான எடுகோள்களைக் கைக்கொள்ளவேண்டியிருந்த போதும் எதிரி தனது குற்றத்தை மறைக்க சாட்சியங்களை முன் வைக்கவில்லை.

எதிரியின் சட்டத்தரணி மேற்படி ஊகங்களை முறியடிக்கும் விதத்தில் தனது வாதங்களை முன் வைத்தார். அவற்றில் முக்கியமானதொன்று என்னவெனில் எதிரியின் தாக்குதலால் தான் கொலையுண்டவர் இறந்தார் என்பதற்கான சாட்சியங்கள் வைத்தியர்களின் அறிக்கையில் இல்லாமல் இருந்ததையும் அரசதர்ப்பினர் மேலேழுந்தவாரியான நிகழ்வுகளை வைத்து இக்கொலை எதிராளியால் தான் செய்யப்பட்டது என வாதிடுவதாகவும் தெரிவித்தார்.

நீதியரசர் கிரேஷியன் ` இத்தகையதொருநிலையை அரசதரப்பு நிரூபிக்க வேண்டுமானால் கொலையானது எதிரி தாக்கியதால் ஏற்பட்ட காயங்களால் தான் ஏற்பட்டது என்பதை

அச்சுறுத்தியும் எவ்விதசந்தேகத்திற்கும் இடமின்றியும் (Beyond Reasonable Doubt) நிரூபிக்கவேண்டுமே தவிர சாதாரணமாக நிகழக்கூடியது (Mere Likelihood) என்று காட்டி நிரூபிக்கமுடியாது என்றும் வாதாடி இலங்கைத் தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் 293 (2)ஆம் பிரிவுக்கும் 294 (3) ஆம் பிரிவிற்கும் உள்ளவேறுபாட்டையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

வாசகர்கள் இவ்விடத்தில் இரண்டு வித குற்றங்களை பற்றி அதாவது மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம், கொலைக்குற்றம் பற்றி தெளிவான அறிவை பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக விபரமாக இக்குற்றங்களையும் உதாரணங்களையும் தருகிறேன்.

Culpable Homicide மரணம்

விளைவிக்கும் குற்றம் (293

தண்டனைச்சட்டக் கோவை)

மரணத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடன் ஒருசெயலைச் செய்வதால் அல்லது மரணம் விளைவிக்கக் கூடிய உடல் காயத்தை உண்டு பண்ணவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் ஒருகாரியத்தைச் செய்தால் அல்லது தனனுடைய செய்கையால் மரணம் விளையும் என்று தெரிந்தும் அந்தச் செயலை செய்தால் அவற்றின் மூலம் மரணம் ஏற்பட்டால் அதனை மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் என்று கூறப்படுகிறது. பின்வரும் உதாரணங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

(அ) ஒருவர் ஒரு குழியை குச்சிகளையும், சருகு ஓலைகளையும் போட்டு மூடி மறைக்கிறான். மரணம் உண்டாக்க வேண்டுமென்ற கருத்து அவனிடம் இருந்தது. தனனுடைய செயலால் மரணம் உண்டாகும் என்பதை மனப்பூர்வமாக அவன் அறிவான். அறிந்தும் அந்தக் காரியத்தை புரிகிறான். குழி இருக்கிறது

என்பதை அறியாத ஒருவன் அந்தப்பள்ளத்தில் விழுந்து மரணம் அடைகிறான். இந்த மரணத்திற்கு குழியை மூடியவன் பொறுப்பு. ஆகவே மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்தை புரிந்தவனாகிறான்.

(ஆ) ஒரு புதருக்குப் பின்னால் 'Z' என்பவன் மறைத்திருக்கிறார். 'B' க்கு இது தெரியாது. ஆனால் 'A' க்கு இது தெரியும். 'Z' க்கு மரணத்தை விளைவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அல்லது அப்படிச் செய்தால் 'Z' க்கு மரணம் உண்டாகும் என்று தெரிந்திருந்தும் A,B யிடம் அந்தப்புதரை நோக்கிச் சுடும்படி கூறுகிறான். குண்டு பட்டு 'Z' இறக்கின்றான். 'B' குற்ற மற்றவனாக இருக்கலாம் ஆயின் 'A' யின் மீது மரணத்தை விளைவிக்கும் குற்றம் சாரும்.

(இ) 'A' என்பவன் கள்ள எண்ணத்துடன் ஒரு பறவையை குறிபார்த்துச் சுடுகிறான். அப்பொழுது பறவையிருந்து இடத்திற்குப் பின்னால் 'B' குண்டு பட்டு இறக்கிறான். இங்கு 'A' சட்ட விரோதமான ஒரு காரியத்தை செய்தாலும் அவன் மீது மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்தை காட்ட முடியாது. ஏனெனில் 'A' சுடும் போது 'B'யை கொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணமோ தன் செயலில் அத்தகைய மரணம் விளையும் என்ற தெளிவான அறிவோ அவனுக்கு இல்லை என்பதினாலாகும்.

மேற்படி உதாரணங்களில் இருந்து மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்திற்கு பின்வரும் உட்கூறுகள் (Ingredients) தேவையெனலாம்.

1. மனித உயிர் சென்று போய் இருக்க வேண்டும்.
2. இது ஒரு செயலால் நடந்திருக்க வேண்டும்.
3. செயல் முற்றல் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
4. கருத்துடன் ஒரு காரியம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது
5. தனது செயலால் மரணம் சம்பவிக்கும் எனத் தெரிந்தும் அந்தச் செயலை புரிந்திருக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய உட்கூற்றுக்களில் தனது செயலால் மரணம் சம்பவிக்கும் எனத் தெரிந்து அந்தச் செயலை புரிந்திருக்க வேண்டும். (With the Intention of Causing Such bodily injury as is Likely to Cause Death) என்பது பற்றிய ஒரு சிறு விளக்கத்தை வாசகர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

1. கருத்துடன் ஒரு செயலை புரிதல் அதாவது மரணம் விளைவிக்கக் கூடிய உடல் காயத்தை உண்டு பண்ண வேண்டும் என்ற கருத்துடன் ஒரு காரியத்தை செய்தல். (Intention Causing Death)
2. தனது டைய செய்கையால் மரணம் சம்பவிக்கும் என்று தெரிந்தும் அந்தச் செயலை புரிதல் என்ற இரண்டு நிலையிலும் உள்ள வேறுபாடு என்னவெனில் குற்றவியல் பொறுப்பின் அளவில் (Decrees in Criminality) வேறுபாடு இருக்கிறதே தவிர தண்டனையில் வேறுபாடு இல்லை. Mega Po Nyein என்ற வழக்கில் தண்டனையில் வேறுபாட்டை சட்டம் காட்டவில்லை எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மேற்படி வழக்கில் எதிரி B என்பவரை ஒரு நீண்ட தடியால் தாக்கினான். தலையின் மெதுமையான பகுதியிலேயே தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. நீதிமன்றம் இவன் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்திற்கு ஆளானான் என்று தீர்த்தது. ஏனெனில் தாக்கிய கம்பு மெல்லியதாக இருந்தது. அதனால் தாக்கினால் ஒருவருக்கு மரணத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்று ஒருவன் எண்ண முடியாது என்றது.

அதே நேரம் Sum Er singh வழக்கில் A என்பவன் B யின் தலையை தாக்கினான். தலை உடைந்தது. அந்த ஆயுத்தால் தாக்கினால் ஒருவருக்கு மரணம் ஏற்படும் என்ற ஊகம் பெறப்படுவதால் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்திற்கு ஆளாவான் என்று நீதிமன்றம் கூறியது.

மேற்படி வழக்குகளை பார்த்தால் மரணம் விளையும் என்ற கருத்தை கொள்ளக் கூடிய ஊகத்தை நீதிமன்றம் கவனிக்கிறது எனலாம்.

இனி மரணம் என்று தெரிந்தும் அந்தச் செயலை புரிதல் பற்றிப் பார்ப்போம். (With the Knowledge that he is likely by such Act to cause Death) ஹேர்மன் என்றதொரு வழக்கில் அ, ஆ, இ என்பவர்கள் M என்பவனை ஒரு (Lathis) நீண்ட தடியால் தலையில் தாக்கினர். இதன் மூலம் தலையில் தாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டதால் அவன் M இறப்பான் என்பதை அவர்கள் அறிந்து இருப்பர். அதுவே அவர்கள் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்திற்கு ஆளாவார் என்றது.

Mansel Pleude LL (A.I.R) என்ற வழக்கில் எதிர் B என்பவரின் அடி வயிற்றில் காலால் உதைத்தான் இதன் பலனாக அவனது அடிப்பாகத்தில் உள்ள இரண்டு எலும்புகள் முறிந்தன. ஆனால் மண்ணீரல் (Spleen) பாதுகாப்பாக இருந்தது. ஆயின் நீதிமன்றம் எதிரியை குற்றவாளி ஆக்கியது. அது தனது தீர்ப்பில் சாதாரண மனிதன் கூட ஒரு மனிதனது அடி வயிற்றுப்பாகம் முக்கியமானது. உயிர் நாடியுள்ளதுமான பகுதி என அறிவான். ஆகவே அதனை தாக்குவதன் மூலம் மரணத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்பதை எதிரி நிச்சயம் அறிந்திருப்பான் என்பதால் அவன் குற்றவாளி என்றது.

அதேபோல் இன்னுமொரு வழக்கில் A என்பவன் B ஐ காளிதேவிக்கு காணிக்கையாக (Presentation) கொடுத்தான் A குற்றவாளி என தீர்க்கப்பட்டான்.

Tulsa வழக்கில் இளம் விதவை ஒருவர் தனது பாலியல் தேவையை நிறைவேற்றுவதற்காக இரவில் பெற்றோரின் வீட்டில் இருந்து தனது காதலனை தேடிச் செல்வது வழக்கம்.

பெற்றோர் ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒருவித பழத்தின் சாறை அவர்களுக்கு கொடுப்பது வழக்கம். இறுதியில் இப்பழச்சாறால் பெற்றோர் இருவரும் நோயாளி ஆகினர். அவர்களது உடல் தனம் மயால் அவர்கள் இறக்கவில்லை. நீதிமன்றம் Tulsa வை குற்றவாளி ஆக்கியது. மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் பற்றி நீங்கள் அறிய வேண்டியவை இவையே இனி கொலைக் குற்றத்தை பார்ப்போம். கொலை குற்றம் **Murder**

மரணத்தை விளைவிக்கும் குற்றத்தை எப்பொழுது கொலைக்குற்றமாகக் கொள்ளலாம்? எப்போது கொள்ளக்கூடாது எனப் பார்ப்போம். கொலைக்குற்றமாக கொள்ளத்தக்க நிலைகள் எவை எனில்,

1. மரணத்தை விளைவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடன் ஒரு செயலைப் புரிந்து அதன் விளைவாக மரணம் ஏற்பட்டு இருந்தால்,
2. உடலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட காயத்தால் ஒருவர் மரணம் அடைகிறார் காயத்தை உண்டாக்கியவருக்கு தான் ஏற்படுத்தும் காயத்தால் அந்த நபருக்கு மரணம் உண்டாகும் என்று தெரியும். தெரிந்தும் அந்த காயத்தை கருத்துடன் உண்டாக்குதல்.
3. ஒருவருடைய உடலை காயப்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்துடன் ஒரு காரியம் செய்யப்படுகிறது. அதனால் மரணம் விளைகின்றது. அப்படி உண்டாக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய காயம் இயற்கையின் சாதாரண போக்கில் மரணம் அடையச் செய்வதற்குப் போதுமானது என்று அறிந்திருத்தல்.
4. தான் செய்யும் காரியம் அபாயகரமானது அதனால் மரணம் சம்பவிக்கும் அல்லது பெரும்பாலும் மரணத்தை விளைவிக்கக்கூடிய உடல் காயம் ஏற்படும் என்று அறிந்திருந்தும் அத்தகைய காரியத்தை புரிதல் அத்துடன்

அந்தக் காரியம் செய்வதற்கு எந்தவிதமான அவசியமும் இல்லாதிருத்தல்.

பின்வரும் உதாரணங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

1. A என்பவன் Z ஐ கொல்ல வேண்டும் என்ற உள்ளக்கருத்துடன் Z ஐ தேடுகிறான் இதன் பலனாக Z இறக்கிறான். ஆகவே இங்கு கொலை குற்றம் செய்தவனாகின்றான்.
2. அ என்பவன் Z என்பவன் நோய் வாய்ப்பட்டு உடல் பலவீனமான நிலையில் இருக்கிறான் என்றும் பலமான அடி ஒன்று அவனை சாகடித்து விடும் என்றும் அறிவான். அவன் 'A' Z ஐ பலமாக தாக்கியதால் Z மரணமானான் உடல் நலமுள்ள ஒரு மனிதனுக்கு இந்த அடி மரணத்தை உண்டாக்காது. ஆனால் Z பலவீனமானவன் ஆதலால் இறந்து விடுகிறான் A இவன் கொலை குற்றம் செய்தவனாகின்றான்.
3. A, B ஐ காயப்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்துடன் B ஐ வெட்டுகிறான். அவன் உண்டாக்க நினைத்த காயம் சாதாரணமாக மரணத்தை உண்டாக்கக் கூடியது.

ஆகவே B ஐ கொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் தாக்கிய போதும் அவன் கொலைக்குற்றம் செய்தவனாகின்றான்.

4. A என்பவன் எந்தவித காரணமும் இல்லாமல் ஒரு கூட்டத்தை நோக்கி நடக்கிறான். அதனால் கூட்டத்தில் இருந்தவன் மரணம் அடைகிறான். யாரையும் கொல்ல வேண்டும் என்று A நினைக்கவில்லை. ஆயினும் கொலைக் குற்றத்திற்கு ஆளாவான்.

மேற்கூறிய கொலைக் குற்றத்தில் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டியது என்னவெனில் எந்த கொலைக்குற்றமானாலும் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்திற்குரிய உட்கூற்றுகளை கட்டாயம் கொண்டு இருக்க வேண்டும். இதை இன்னுமொரு வழியில் கூறினால் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் என்ற வரைவிலக்கணத்திற்குள் வரும் கொலைகள் தான் கொலைக்குற்றத்திற்குள் வரும் என்பதாகும் இதனை

ஆங்கிலத்தில் Anoffence cannot amount to murder unless it falls within the definition of Culpable Homicide என்று கூற வேண்டும்.

பின்வரும் சந்தர்ப்பங்களில் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் எப்பொழுது கொலைக்குற்றமாகாது?

1. திடீரென்று தூண்டப்பட்டு விட்ட உணர்ச்சிகளை அடக்க முடியாமல் நிதானதன் த இழந்து விட்ட நிலையில் நடைபெற்ற மரணம்.
2. தனன் அல்லது தனனு் டைய உடமையைக் காத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு சில சமயங்களிலிருந்து ஒருவர் வரம்பை மீறிச் செயற்படலாம்.
3. பொது ஊழியர் ஒருவர் அல்லது அவருக்கு அவரது கடமையைச் செய்யும் ஒருவர் அதிகார வரம்பினை மீறிச் செயற்பட்டு அதனால் மரணம் விளைந்தால்.
4. முன் கூட்டிய திட்டம் இல்லாமல் திடீரென்று ஏற்படும் சண்டையில் மரணம் ஏற்படும் போது. இன்று நாம் ஆராயும் இக்கட்டுரைக்கு ஆதாரமான விஜயசிங்க ஆராச்சிகே சோமதாச எதிர் சட்டமா அதிபர்

வழக்கின் தீர்ப்பு

மேற்படி வழக்கில் எதிரியால் உண்டாக்கப்பட்டதாக கூறப்படும் மரணம், மரணம் விளைவிக்கும் குற்றமா? கொலைக்குற்றமா என ஆராயப்பட்ட போது மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் தண்டனை சட்டக் கோவையின் 293(2) ஐயும் 294(3) ஐயும் ஆராய்ந்து கிரேஷியன் நீதியரசரின் அரசன் எதிர் மென்டிஸ் என்ற வழக்கின் தீர்ப்பையும் கருத்தில் கொண்டு எதிரி கொலைக் குற்றம் செய்யவில்லை என்றும் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்தை செய்தான் எனத் தீர்த்தது.

முடிவுரை

கொலை ஒன்று நடைபெற்றதும் அதனைக் கண்டவர்கள் அல்லது கேள்விப்பட்டவர்கள் அல்லது பத்திரிகைகளில் படிப்பவர்கள் எதிரியே கொலை செய்தார் என்றும் அவரை தூக்கில் இடவேண்டும் என்றும் கூறுவதுண்டு.

இது நடைபெறாமல் அவருக்கு மரண தண்டனை கிடைக்காமல் விடுவதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கலாம். மேலே ஆராய்ந்தவாறு அவர் செய்த குற்றத்தை முதலில் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்திற்குள் கொண்டு வர வேண்டும். பின்னரே கொலைக்குள் கொண்டு வர வேண்டும். அதற்குப் போதிய சாட்சியங்கள் வேண்டும். சாட்சியங்களும் நம்பத்தகுந்தவையாக இருக்க வேண்டும். புனைந்ததாக இருக்கக்கூடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வை நீதிமன்றம் நம்ப வேண்டும் என யார் விரும்புகிறாரோ அவரே அக்குறிப்பிட்ட பொருண்மையை மெய்ப்பிக்க வேண்டும்.

உதாரணமாக காமினி எதிர் பூர்ண சந்திரா (AIR 1987- ஓரிஸா 134) என்ற வழக்கில் ஒரு பெண் அவரது மாமனார் மாமியாரால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டாள் இதனால் வீட்டை விட்டு வெளியேறி தனது நகைகளையும் பிற பொருட்களையும் திரும்பக் கோரி தனது மாமனார் மாமியார் மீது வழக்கிட்டாள். அந்த நகைகளையும் பொருட்களையும் அவள் வீட்டைவிட்டு வெளியேறும் பொழுது தன்னுடையே எடுத்துக் கொண்டு சென்று விட்டாள் என மேற்படி மாமனார் மாமியார் வாதம்

புரிந்தனர். இதனை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அந்த மாமியார் மாமனாரையே சாரும் என்று நீதிமன்றம் கூறியது.

ஆகவே குற்றவியல் வழக்குகளில் குற்றத்தை நிறுவும் பொறுப்பு குற்றம் சமத்துபவருக்கே உள்ளது. சிவில் வழக்குகளில் அவ்வாறில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. எனவே வழக்கு ஒன்றை நிரூபிக்க சாட்சியியல் சட்ட விதிகளை கவனிக்க வேண்டும் எனலாம். அதன் கீழேயே குற்றத்தை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு யாருடையது எனத் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

05

ஏமாற்றிப் பெற்ற உரித்து மாற்ற உறுதியை ரத்துச் செய்வது எப்படி?

எமது சமூகத்தில் வாழும் சகலரும் சமமான பொருளாதார வசதிகளைக் கொண்டவர்கள் அல்லர். இதனால், பலர் பொருளாதார வளம் கொண்டவர்களின் தயவில் சில சமயங்களில் வாழவேண்டியிருப்பது உண்மை. தான் செய்ய உடன்பட்ட தொழிலுக்கு புறம்பாக தனது எஜமான் கூறுகின்றபடி செயல்களை செய்ய ஒத்துக் கொள்வதும் சட்டவிரோதமான காரியங்களில் ஈடுபடுவதும்

இதனாலேயேயாகும். இதனைப் போல் இன்னுமொரு சந்தர்ப்பம் உண்டு. அதாவது, காணியுள்ள ஒருவருக்கு சில தேவைகளுக்காக பணம் அவசியமாக தேவைப்படுகிறது. உதாரணமாக தனது மகனை அல்லது மகளை வெளி

நாட்டுக்குச் சட்டவிரோதமாக அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்கின்ற முகவர்களிடம் சென்று தனது பிள்ளையை அனுப்புமாறு கேட்பதும் அதற்கு முகவர்கள் பெற்றோரது சொத்துக்களில் ஒன்றை பிணையாக எழுதித்தருமாறும் பிள்ளை வெளிநாட்டில் இறங்கியவுடன் பணத்தைத் தரும் பட்சத்தில் பிணையாக எழுதிய உறுதியை மீண்டும் உரியவருக்கு மாற்றித் தருவதாக கூறுவதும் நடைபெறுவதையும் நாம் அறிவோம். மிகச் சிறுதொகைக்காக அவ்வாறு எழுதுகின்ற சொத்தை பின்னர் அந்த முகவர்கள் அபகரிப்பதும் உண்டு. அதற்கு அவர்கள் கூறும் காரணம் பெற்றோர் எழுதிக்கொடுத்த உறுதிப் பிணை உறுதி என்று எழுதாமல் உரித்து மாற்றல் Transfer உறுதி என்றே எழுதப்பட்டிருப்பதால் சொத்தை மாற்ற முடியாது என்று கூறுவதும் நடைபெறுகின்றது. இதனையே இக் கட்டுரையில் ஏமாற்றிப் பெற்ற உரித்து மாற்றல் என அழைக்கப்படுகின்ற து. மேலே காட்டிய உதாரணத்தைப் போல் பல தேவைகளுக்காக பணம் பெறும் பொழுது இப்படி ஏமாற்று மாற்றங்கள் நடைபெறுவதும் உண்டு. நீதிமன்றம் சென்றாலும் சாட்சியியல் சட்டம் விசேடமாக 91, 92 ஆம் பிரிவுகள் மாற்றிக் கொடுத்தவர்களுக்கு பாதகமாகவே பொருள் செய்யப்படுகிறது. இதனால் சொத்தை இழந்த பலர் உண்டு. ஆயினும் இப்படி மாற்றிப் பெற்ற சொத்தை மீளப்பெற சட்டத்தில் இடமில்லையா என பலர் கவலைப்படுவதுண்டு. அவற்றுக்கு சட்டத்தில் இடம் உண்டு என்பதைப் பலர் அறிவதில்லை. இக் கட்டுரையில் அத்தகைய உறுதி ஒன்றில் சம்மந்தப்பட்ட காணியை எப்படி மீளப் பெறலாம் எனப் பார்ப்போம்.

உறுதி ஒன்று எழுதப்பட வேண்டிய முறை

மோசடி தடுப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவின்படி ஒரு உரித்து மாற்றல் (Transfer) உறுதியானது இரண்டு சாட்சிகளின் முன்னிலையில் நிறைவேற்றப்படுவதுடன் அனுமதி பெற்ற நொத்தாரிஸ் ஒருவரின் சான்றுரையை பெற்றதாகவும் இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு இருக்கும் உறுதி ஒன்றை தள்ளுபடி செய்ய அது வஞ்சகமாக நிறைவேற்றப்பட்டது என்று கூறி, உதாரணமாக கையொப்பத்தை வெற்றுப்பேப்பரில் எடுத்ததன்

பின்னர் எழுதப்பட்டது அல்லது இறந்த ஒருவரின் கையொப்பம் இடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது என்பன போன்ற சட்டவிரோத முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்ற குற்றச்சாட்டு இருந்தால் ஒழிய நிறைவேற்றப்பட்ட உறுதி பிழையாக நிறைவேற்றப்பட்டது என்று நீதிமன்றத்திற்கு காட்ட வாய்முலச் சாட்சியங்களை முன் வைப்பது மிகக் கஷ்டமான காரியமாகும். சாட்சியியல் சட்டத்தின் 91,92 ஆம் பிரிவுகள் இதற்கு தடையாகவுள்ளன. இதனால் பல வழக்குகள் ஆரம்ப ஆட்சேபனையுடனேயே முடிவடைந்து விடுகின்றன. ஆயினும், மேற்படி சாட்சியியல் பிரிவுகளுக்கு உட்படாமல் இவ்வுறுதி நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதை நம்பிக்கை பொறுப்புச் சட்டத்தின் 5 ஆம், 83 ஆம் பிரிவுகளுக்குக் கீழ் அந்த உறுதியின் அட்டணையில் உள்ள சொத்து வருகிறது என்று காட்டி னால் வாய்முலச் சாட்சியத்தை எடுக்க நீதிமன்றம் இடம் தரவேண்டும் என சட்டம் கூறுகின்றது. அப்போது வாய்முலச் சாட்சியங்களை முன்வைத்து மேற்படி உறுதியில் உள்ள காணி பின்னர் உரியவருக்கு திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். அப்போது அவ் உரித்து மாற்றல் உறுதியை நீதிமன்றம் இரத்துச் செய்யும்.

நம்பிக்கைப் பொறுப்பு சட்டத்தின் பிரிவுகளுக்கமையவே இவ்வுறுதி நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதை எவ்வாறு காட்டலாம்.

உரித்து மாற்றல் (Transfer) உறுதி ஒன்று பிரதிபலனுக்காகவோ, பணத்திற்காகவோ மாற்றப்படுகின்றது. பணத்தைக் கொடுத்து ஒருவர் உரித்தை பெறுகிறார். விற்பவரதும் வாங்குபவரதும் மனங்களில் இரண்டும் ஒன்றுபடும்போதே இந்த விற்பனை நடைபெறுகின்றது. இதனால்தான் உறுதியில் இந்த காணியின் பெறுமதி இவ்வளவு என்றும் குறிக்கின்றோம். நொத்தாரிசு ஆனவர் தனது சான்று ஒப்புரையில் தனது முன்னிலையில் பணம் கொடுக்கப்பட்டது என்றோ அல்லது விற்பவர் வாங்குபவர்களிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதாக கூறியுள்ளார் என்று கூறுவதோ உண்டு. ஆகவே, உரித்து மாற்றல் உறுதியில் அந்த காணியை விற்பதாக கூறினால் அதன் பெறுமதி கட்டாயம் இருக்க வேண்டும் பல இலட்சம்

பெறுமதியான காணியை ஒரு சிறுதொகையை பெற்றுக்கொண்டு விற்றதாக கூறினால் அந்த உரித்து மாற்றம் செல்லுபடியாகாது என்றே சட்டம் கூறும். விற்றவருக்கே திருப்பி கொடுக்குமாறு கூற இடமுண்டு. மேலும், உரித்தை மாற்றிப்பெறுபவர் அந்த காணியின் உடமையையும் பெறுகின்றார். உடைமை என்பது Possession என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும். அந்தக் காணியில் குடியிருக்க, திருத்த, பயிர் பச்சைகளை செய்ய, விற்க, மாற்ற இது போன்ற சகலவற்றையும் பெற இந்த உடமை மாற்றம் சட்டபடி அனுமதி அளிக்கின்றது. இலங்கையின் பொதுச்சட்டமான உரோம டச்சுச் சட்டம் இந்த உரிமையை வாங்குபவருக்கு அளிக்கிறது. உரித்து மாற்றம் நடைபெற்றது என்று கூறினால் உடமை மாற்றம் நடைபெற்றது என்றே சட்டம் ஊகித்துக் கொள்ளும். சில சந்தர்ப்பங்களில் உரித்தை பெற்ற ஒருவர் உடமையை பெறவில்லை என்று காட்டினால் அந்த உரித்து மாற்றத்தில் பிரச்சினை உள்ளது என்றே நீதிமன்றம் கருதும்.

மேலும், சில உரித்து மாற்றங்கள் நடைபெற்ற பின்னரும் காணியை விற்றதாக கூறுபவர் அந்தக் காணியின் பிரயோசனங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு வந்து இருந்தால் அந்த காணியை அபிவிருத்தி செய்து கொண்டு வந்தால் அக்காணியை அவர் உரித்து மாற்றி கொடுத்த போதும் அதனை திரும்பிப் பெற எண்ணம் கொண்டிருந்தார் என்றே சட்டம் கொள்ளும்.

மேலேயுள்ளது போல் இன்னும் பல காரணங்களை காட்டினால் நீதிமன்றம் அவ்வாறு உரித்து மாற்றம் செய்யப்பட்ட காணி மீளக்கையளிக்கப்படும் என்ற ஒப்பந்தத்திலேயே செய்யப்பட்டது என்று கொள்ளுவதுடன் வாய்மூலச் சாட்சியத்தை முன்வைக்கவும் இடம் கொடுக்கும். இது சமம் ந்தமாக இலங்கையின் மாவட்ட நீதிமன்றங்கள், உயர்நீதிமன்றங்கள், இங்கிலாந்து பிரபுக்கள் சபை ஆகியன பல வழக்குகளை ஆராய்ந்து தீர்ப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளன. அத்தீர்ப்புக்களுக்கமைய உரித்து மாற்றப்பெற்ற காணிகள் மீண்டும் உரியவருக்கு வழங்கப்பட்டது. அவற்றில்

வாசகர்களுக்கு பின்வரும் வழக்குகள் பிரயோசனமாக அமையும் என்பதால் அவற்றை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளேன். இந்த வழக்கில் பின்வரும் விடயங்கள் ஆராயப்பட்டன. சாட்சியியல் சட்டத்தின் 92 ஆம் பிரிவு, 91 ஆம் பிரிவுகள் மற்றும் நம்பிக்கை பொறுப்புச்சட்டத்தின் 5 ஆம் பிரிவு, 83 ஆம் பிரிவுகள் கூறுவது என்ன? பொருள் கோடல் செய்யக் கூடிய நம்பிக்கை பெறுப்பு என்றால் என்ன என்பது பற்றி ஆராயப்பட்டது. பிரபுக்கள் இதனை ஆராய்ந்து தீர்ப்புக் கூறினர். வள்ளியம்மை ஆச்சி எதிர் அப்துல் மஜீட் என்பதே அந்த வழக்காகும். இந்த வழக்கின் நிகழ்வுகள் பின்வருமாறு,

ரூபா 460,000 பெறுமதியான காணியை உரிமையாளர் ரூபா 203256 க்கு எவ்வித நிபந்தனையும் இன்றி உரித்து மாற்றம் செய்தார் எனக் கூறப்பட்டது. இந்த மாற்றத்தால் பெறப்பட்ட பணத்தை செலுத்திய பின்னர் காணியை உரித்து மாற்றம் பெற்றவர் மீளவும் உரித்தை மாற்றிக் கொடுத்தவருக்கு மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டதாகவும் கூறப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தம் வாய் மூலமே இருந்தது.

உரித்தை மாற்றிப் பெற்றவர் சடுதியாக இறந்துவிட்டார். அதன் பின்னர் அவரது மனைவி அப்படி ஒரு ஒப்பந்தம் இந்த காணி மாற்றத்தில் இல்லை என்று ம் நம்பிக்கைச்சொத்து எதுவும் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை என்றும் வாதாடினார். இதனால் சொத்தை மாற்றிக் கொடுத்தவர் கொழும்பு மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் ஒரு பிரகடன வழக்கு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்து மேற்படி சொத்து நம்பிக்கைச் சொத்து என்றும் ஆகவே அதனைதான் பெற உரித்து உண்டு என்றும் கட்டளையிடுமாறு கோரினார். வழக்கு இலக்கம் 1961 கொழும்பு மாவட்ட நீதிமன்றம் அவ் வழக்கில் தென்ப டும் நிகழ்வுகளை பரிசீலித்ததன் பின்னர் அச்சொத்து நம்பிக்கை பொறுப்பு சொத்து என்றும் அதனை பெற உரித்து மாற்றிக் கொடுத்தவருக்கு உரித்துண்டு என்றும் தீர்த்தது. இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு இறந்தவரின் மனைவி மேன்முறையீடு செய்தார் உயர் நீதிமன்றம் மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை உறுதி செய்தது.

உயர்நீதிமன்ற தீர்ப்பை எதிர்த்து இறந்தவரின் மனைவி பிரபுக்கள் சபைக்கு மேன்முறையீடு செய்தார்.

மேன்முறையீட்டை பரிசீலனை செய்த பிரபுக்கள் சபை உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை உறுதி செய்ததுடன் பின்வரும் தீர்மானங்களையும் செய்தது.

- 1) சொத்து ஒன்றை உரித்து மாற்றம் செய்த பின்னர் தென்படும் நிகழ்வுகளைக் கொண்டு (Attending Circumstance) அங்கு நம்பிக்கை பொறுப்பு நன்று சிருஷ்டிக்கப்பட்டதா? இல்லையா? எனப் பார்க்க வாய்மூலம் சாட்சியம் அளிக்கலாம்.
- 2) நம்பிக்கை பொறுப்புச் சட்டத்தின் 5 ஆம் பிரிவின் கீழ் வாய்மொழி மூலம் நம்பிக்கைப் பெறுப்பு ஒன்று உருவாக்க இடம் உள்ளது என்றும் அவ்வாறு உருவாக்கப்படும் நம்பிக்கைப் பொறுப்பு மோசடித் தடுப்பு கட்டளைச் சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவின் கீழ் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று கூறப்படவில்லை என்றும் கூறியதுடன்
- 3) இறந்தவரின் மனைவி மேற்படி சொத்து நம்பிக்கை பொறுப்பு சொத்து இல்லை என்று கூறுவது வஞ்சனையான செயல் என்றும் கூறியது.

இன்னுமொரு வழக்கான சவரி முத்து எதிர் தங்க வேலாயுதம் என்ற வழக்கில் இன்னுமொரு 4 பிரபுக்களை கொண்ட பிரபுக்கள் சபை குழாம் பின்வருமாறு கூறியது. மோசடித் தடுப்புக் கட்டளைச் சட்டம் உரித்து மாற்றம் ஒன்று மோசடியாக நடைபெறக்கூடாது என்பதற்காகவே இரு சாட்சியாளர்களையும் நொத்தாரிசையும் சாட்சியாளராக இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இவர்களே

மோசடியில் ஈடுபட்டதாக குற்றம் சாட்டப்படும்போது மோசடித் தடுப்பு கட்டளைச் சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவின் ஏற்பாடுகள் தளர்வு செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் நன்கு

ஆராயப்பட வேண்டும் என்றும் அந்த சாதனம் மோசடியாக இயற்றப்பட்டது என்ற குற்றச்சாட்டில் இருந்து விடுபட வாய்மூலச் சாட்சியம் அளிக்கப்படலாம் என்றது. இதனை நீதிமன்றம் மிக அவதானமாக செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறியது.

மேற்படி பிரபுக்கள் சபையின் கருத்துக்களை இலங்கை உயர்நீதிமன்றம் தயாவதி எதிர் குணசேகர என்ற வழக்கில் பின்பற்றியது. இந்த வழக்கில் வழக்காளியும் எதிராளியிடையே செய்துகொண்டது ஒரு ஒப்பந்தம் என்றும் அதன் படி 3 வருடங்களுக்கிடையில் அந்த காணியை மீட்காவிட்டால் அதன் உரிமையை உரித்தாளர் இழப்பார் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளதால் வழக்காளி அதனை மீட்காவிட்டாலும் நம்பிக்கை பொறுப்பு சட்டத்தின் கீழ் எதிராளி அதனை வழக்காளிக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் மாவட்ட நீதிமன்றம் தீர்த்தது. எதிராளி இத்தரீப்பை எதிர்த்து மேன்முறையீடு செய்தார். மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் இங்கு நம்பிக்கை சொத்து உருவாக்கப்படவில்லை என்றும் ஒப்பந்தச் சட்டம் மட்டுமே இங்கு செல்லுபடியாவதால் 3 வருடங்களுக்கிடையில் வழக்காளி காணியை மீட்காததால் அதனை திருப்பிக்கொடுக்கத் தேவையில்லை என கூறி மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பை ரத்துச் செய்தது.

எதிராளி இத்தரீப்பை எதிர்த்து உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மேன் முறையீடு செய்தார். உயர் நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது. சாட்சியியல் சட்டத்தின் 92 ஆம் பிரிவு ஒருவர் ஒரு காணியை உரித்து மாற்றம் செய்யும்போது அக்காணியின் பயன் உரித்தை

(Beneficial Interest) விட்டுக்கொடுக்கவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட சாட்சியங்களை முன்வைப்பதை தடுக்க வில்லை என்றும் விற்றவரிடமும், வாங்கியவரிடமும் நம்பிக்கை பொறுப்பு ஒன்று சிருஷ்டிக்கப்பட்டது

என்பதை காட்ட (Extrinsic) வெளிச்சாட்சியங்களை முன் வைக்கலாம் என்றும் கூறிமேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பை ரத்துச் செய்தது. இவ்வாறு தீர்க்க பின்வரும் நிகழ்வுகள் அவ்வழக்கில் இருந்தன.

1. ரூபா17000 பெற்றுக் கொண்டதற்கு பற்றுச்சீட்டும் பின்னர் அப்பணத்தை பெற்றுக்கொண்டு காணியை ஒப்படைப்பதாக கூறிய ரசீதும் இருந்தது.
2. விற்றவர் காணியை விற்றதன் பின்னர் தனது கட்டுப்பாட்டிலேயே வைத்திருந்தார்.
3. இந்த வழக்கில் காணியின் பெறுமதி 80,000 ஆனால் அதனை 17,000ரூபா கூறப்பட்டது. பெறுமதிக்கும் விற்கப்பட்ட காசுக்கும் இடையே இடைவெளி பெரிதாக இருந்தது.
4. வழக்காளியால் எதிர் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் வரையும் எதிராளி அக்காணியை தனதாக்காக எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே ஒரு காணியின் உரித்து மாற்றம் செய்ததன் பின்னரும் அக்காணியைப் பெறுத்த வரையில் தெனப் டும் நிகழ்வுகள் அக்காணி பரிபூரண மாற்றத்திற்கு உட்பட்டதா அல்லது மீண்டும் திருப்பி எடுக்க உடன்பட்டதா என்பதை தீர்மானிக்க தெனப் டும் நிகழ்வுகளை முன்வைக்க நீதிமன்றம் தடையாக இருக்கப் போவதில்லை எனலாம். ஏமாற்றிப் பெறும் உரித்து மாற்றல்

தீர்க்கப்பட்ட வழக்கு ஒன்றில் கடன் கொடுக்கும் நிறுவனம் ஒன்று கடன் பெறுபவருக்காக பிணைக்காரர்களாக வரும் இருவரிடமும் பிணைப் பொறுப்புக்காக அவர்களுக்குரிய சொத்துக்களை எழுதி ஒப்பமிடுமாறு வேண்டிக்கொண்டது. அதனப் டி இருவரும் பிணைக்காரர்களாக ஒப்பமிட்டனர். கடன் பட்டவர் கடனை திருப்பி செலுத்தவில்லை. ஆகவே அவர் மீது வழக்குத்தாக்கல் செய்யப்பட்டது. பிணைகாரர் மீது வழக்குத் தாக்கல்

செய்யப்படவில்லை. ஆயினும் பின்னர் பிணைக்காரர்கள் தாம் பிணைக்கென்று கையொப்பம் இட்ட கடதாசியில் அவர்களது சொத்து உறுதி மாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதை கண்டு பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்தனர். தாம் காணாத ஒரு நொத்தாரிசு அந்த உறுதியை தயார் செய்து பதிவு செய்து இருந்தார். பின்னர் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. வழக்கை நிறுவும் பொறுப்பு வழக்காளிக்கு உரியதாயிற்று. உறுதியில் சாட்சியாக கையொப்பமிட்ட இருவரும் நொத்தாரிசும் எதிராளியின் பக்கமே சாட்சியம் அளித்தனர். ஆயினும் வழக்காளியின் சட்டத்தரணியின் திறமையான குறுக்கு விசாரணையால் அவர்கள் கூறுவது பொய் என நீதிமன்றம் கண்டு கொண்டு வழக்காளிக்கு சொத்தை மாற்றும் படி கேட்டுக் கொண்டது.

இன்று வெற்றுப்பேப்பரில் வேறு ஒரு விடயத்திற்காக எனக் கூறி கையொப்பத்தை வாங்குவதும் பின்னர் அதில் சொத்தை மாற்றுவதும் சாதாரணமாக நடைபெறுகின்றது. இது சம்மந்தமாக பல வழக்குகள் நடைபெறுகின்றன. இதற்கு பாதுகாப்பாக இருப்பது சாட்சியியல் சட்டத்தின் 91, 92 ஆம் பிரிவுகளும் மோசடித் தடுப்புச் சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவுமேயாகும். ஆயினும் நீதிமன்றங்கள் தற்போது சொத்து ஏமாற்றிப் பெறப்பட்டது என்று கூறி வழக்கு ஒன்றை ஒருவர் தாக்கல் செய்தால் அதனை காவனமாக பரிசீலிக்கிறது.

மோசடித் தடுப்புச் சட்டம் மோசடியை தடுக்க இயற்றப்பட்டுள்ளதால் அச்சட்டத்தை உதவியாகக் கொண்டு மோசடியாக சொத்தை மாற்றுவதை நீதிமன்றங்கள் அனுமதிப்பதில்லை. அதனை நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துக் காட்டி ஏமாற்றிப்பெற்ற சொத்தை மீள்பெறலாம் இதற்கு சொத்து மாற்றத்தின் பின் தென்படும் நிகழ்வுகள் முக்கியமானவையாக விளங்குகின்றன.

ஆயினும் இத்தகைய வழக்குகள் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் மட்டும் முடிவுக்கு வருவதில்லை. மேன்முறையீடுகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. பல சட்டப் பிரச்சினைகளின் பின்னரே தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றன இவ்வழக்குகளுக்கு முக்கியமாகத்

தேவைப்படுவது நொத்தாரிசால் எழுதப்பட்ட உறுதியல்ல. உறுதி எழுதப்பட்ட பின்னர் இடம் பெறும் அல்லது நிகழ்வுகளே முக்கியமாகின்றது. ஆகவே தென்படும் நிகழ்வுகள் விற்றவர் தனது பொருளாதார கஷ்டத்தால் பணத்தைப் பெற்றுள்ளார் என்பதை நிரூபித்தால் மட்டும் போதாது அப்பணத்தை திருப்பி கொடுத்து காணியைப்பெற முயற்சித்தார் என்பதையும் காட்ட வேண்டும்.

தீர்க்கப்பட்ட வழக்குகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை பின்வருவனவாகும். ஒப்பந்தப்படி காணியை மீள மாற்றித் தருமாறு கடன் பெற்றவர் கூறியதற்கு சாட்சியம் இருக்க வேண்டும். அத்துடன் சட்டத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடிய பாதுகாப்புக்களை கடன் பெற்றவர் நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டும். அதனை மறுப்பதற்கு வாய்ப்பாக கடன் கொடுத்தவர் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்க வேண்டும். இவற்றை நீதிமன்றம் கவனமாக பரிசீலிக்கும் அதன் பின்னர் உரிய தீர்ப்பு வழங்கப்படும்.

06

களவாடப்பட்ட அல்லது சந்தேகிக்கப்பட்ட பொருள் ஒன்றை நீதிமன்றத்தில் இருந்து பெறுவது எப்படி?

நாளாந்த வாழ்க்கையில் நாம் பல இன்ப நிகழ்ச்சிகளையும் துன்ப நிகழ்ச்சிகளையும் சந்திக்க இடமேற்படுகிறது. துன்ப நிகழ்ச்சிகளுள் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடியதாக எல்லோரும் சந்திக்கக் கூடியதாக இருப்பது தமது சொத்தைப் பறி கொடுப்பதாகும்.

திருடுதல், முதலாளி அல்லது தலைவரின் பொறுப்பில் உள்ள சொத்தைப் பணியாளர் திருடுதல், அச்சுறுத்திப் பறித்தல், கொள்ளையடித்தல், கொள்ளையடிக்க முயற்சி செய்தல் என்ற பலவிதமான முறைகளில் இது நடை பெறுகின்றது.

இத்தகைய முறைகளில் மட்டுமின்றி, எத்தகைய முறைகளில் சொத்தைப் பறி கொடுத்தாலும் அதனைப் பெற குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைச் சட்டக் கோவையில் பிரிவுகள் உள்ளன. பலர் இதனை அறியாமல் தமது சொத்துக்களை மீண்டும் பெற உரிமையுள்ளவர்களாக இருப்பினும் வாழாவிரும்புவதனால் பல நீதிமன்றங்களில் அத்தகைய பொருட்கள் தேங்கி இருப்பதையும் ஏல விற்பனையில் அவை விற்கப்படுவதையும் நாம் காணக் கூடியதாயிருக்கிறது. ஆகவே மேற்படி சொத்துக்களை ஒருவர் பெறுவது எப்படி என ஒவ்வொருவரும் அறிந்து கொள்வது அவசியம். அறிந்து கொண்டு அமைதியாய் இருக்காமல் உடனடியாக நீதிமன்றங்களுக்கு விண்ணப்பங்கள் செய்ய வேண்டும்.

களவாடுதல் நடைபெற்றுவிட்டவுடன் என்ன செய்ய வேண்டும்?

களவு ஒன்று நடைபெற்றவுடன் பொருளை இழந்தவர் உடனடியாக தமது பகுதியில் உள்ள பொலிஸ் நிலையத்திற்கு சென்று முறைப்பாடு செய்ய வேண்டும். முறைப்பாடு வாய் மொழி மூலமாகவும் அல்லது எழுத்திலும் செய்யப்படலாம். தவறு நடந்தாலும் பலர் முறைப்பாடு செய்வதில்லை. இதற்கு ஒரு காரணம் தவறு ஒன்றை வாய்மொழி மூலமே செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமும் தமக்கு மொழி தெரியாது எவ்வாறு பொலிஸாரின் மொழியில் முறைப்பாடு செய்யலாம் என்ற எண்ணமுமே அவர்களது பின்னடைவுக்கு காரணமாக விளங்குகின்றன. இது தவறாகும். இலங்கையில் தவறு ஒன்றை பொலிஸ் நிலையத்தில் தெரிவிக்க மிக இலகுவான வழி செய்யப்பட்டுள்ளதை பலர் அறிவதில்லை. ஆகவே அதனை இவ்விடத்தில் கூறுவது பலருக்கு பயனத் தரும். தவறுகளை பொலிஸாருக்கு எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும்?

(109 பிரிவு)

- 1) தவறு ஒன்று புரிதல் தொடர்பான தகவல் ஒவ்வொன்றும் பொலிஸ் அலுவலருக்கு அல்லது விசாரணையாளருக்கு வாய்மொழி மூலமாக அல்லது எழுத்தில் கொடுக்கப்படலாம்.
- 2) அத்தகைய தகவல் வாய் மொழி மூலமாக பொலிஸ் அலுவலர் ஒருவருக்கு அல்லது விசாரணையாளர் ஒருவருக்கு கொடுக்கப்பட்டால் அது எம்மொழியில் கொடுக்கப்படுகின்றதோ அம் மொழியில், பொலிஸாரால் அல்லது விசாரணையாளரால் எழுத்தில் இடப்படுதல் வேண்டுமென்பதுடன் தகவல் தருபவருக்கு அது வாசித்துக் காட்டப்படுதல் வேண்டும்.

ஆனால் தகவலானது எம்மொழியில் கொடுக்கப்படுகின்றதோ அம்மொழியில் தகவலை பொலிஸ் அலுவலர் அல்லது விசாரணையாளர் பதிவதற்கு இயலாது இருப்பின் அப்பொலிஸ்

அலுவலர் அல்லது விசாரணையாளர் தகவல் தருபவரிடம் அத் தகவலை எழுத்தில் தர வேண்டும் எனக் கோருதல் வேண்டும்.

தகவல் தருபவர் அத் தகவலை எழுத்தில் தர முடியாதவராக இருப்பின் பொலிஸ் அலுவலர் அல்லது விசாரணையாளர் அதனை முறைப்பாட்டுப் புத்தகத்தில் பதிந்த பின்னர் அத்தகவலை தேசிய மொழிகளில் ஒன்றில் (தேசிய மொழிகள் என்பது சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரண்டுமேயாகும்) அவ்வலுவலர் அல்லது விசாரணையாளர் பதில் வேண்டுமென்பதுடன் அப்பதிவை தகவல் தருபவருக்கு வாசித்துக் காட்டுதலும் வேண்டும் என்பதுடன் அல்லது அவர் விளங்கும் மொழியில் அதனை மொழி பெயர்த்துக் கூறுதலும் வேண்டும்.

மேலும் அத்தகைய தகவல் ஒவ்வொன்றும் எழுத்தில் தரப்பட்டதாயினும் சரி பொலிஸாரால் அல்லது விசாரணையாளரால் எழுதப்பட்டதாயினும் சரி அத்தகவலை தந்தவருக்கு வாசித்துக் காட்டப்பட்டு தகவல் தந்தவரது ஒப்பந்தத்தை பெற வேண்டும். தகவல் புத்தகத்தில் பதியப்படவும் வேண்டும் என்று எமது சட்டம் கூறுகிறது.

தவறு சம்பந்தமாக கொடுக்கப்படும் முதல் தகவல் நம்பகத் தனம் ம வாய்ந்ததா? பெறுமதியுள்ளதா?

முதல் முதலாக கொடுக்கப்படும் மேற்படி தகவல் நம்பகத்தன்மை வாய்ந்தது. ஏனெனில் ஒரு தவறு நடந்த காலத்தில் அது கொடுக்கப்படுவதால் அதில் கூறியிருக்கும் விடயங்களை தகவல் கொடுப்பவர்கள் மறப்பதற்கோ அல்லது வேண்டுமென்றே புதிய தகவல்களை உட்புகுத்த வோ அல்லது வஞ்சம் தீர்க்கும் எண்ணத்தில் ஒருவரை அதில் சேர்க்கவோ இடமில்லாமல் இருப்பதே அதன் நம்பகத்தன்மைக்கு காரணமாகும்.

இதனால் பொலிஸாரால் விசாரணையின் போது பெறப்படுகின்ற ஏனைய சாட்சியங்களின் தகவல்கள் வேறாக இருப்பினும் முதல் தகவலில் உள்ள நிகழ்வுகளே மேலோங்கி நிற்கும்.

இவ்விடத்தில் இன்னுமொரு விடயத்தையும் கூறவேண்டும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் பொலிஸ் நிலையம் சென்று முதல் தகவலை கொடுக்க முற்படும்போது யாருடைய தகவல் முதல் தகவலாக கருதப்பட வேண்டும். பொலிஸ் முதன் முதலாக பதிந்தவரின் தகவலா? என்பது இந்தியாவில் பல வழக்குகளில் எழுந்துள்ளது. மேலும் பதியப்படும் எல்லாத் தகவல்களும் முதல் தகவலாக எடுக்கலாமா? எனப் துமாகும். எஸ்.வீ. நாடார் எதிர் மைசூர் மாநிலம் என்ற வழக்கில் நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்த்தது. இந்த வழக்கில் தகவல் தர வந்தவரின் தகவலை பதிவு செய்யாமல் குற்றத்தின் பாரதூரத் தன்மையை கருத்தில் கொண்டு பொலிஸ் அதிகாரி உடனடியாக குற்றம் நடைபெற்ற இடத்திற்கு சென்று தகவல்களைப் பெற்றார். பலர் குற்றத்தை பற்றி தகவல்களைக் கொடுத்தனர். அவை எழுத்தில் பதியப்பட்டன. இவற்றில் எது முதல் தகவலாக இருக்க வேண்டும் என்ற வினா எழுந்தபோது உயர் நீதிமன்றம் முதல் தகவல் தர வந்தவரின் தகவல் பதியப்படவில்லை என்றும் விசாரணையின்போது பலரது கூற்றுக்கள் பதியப்பட்டன என்றும் ஆகவே அவற்றை முதல் தகவலாக எடுக்க முடியாது என்றும் நீதிமன்றம் தீர்த்தது.

ஆனாலும் முதற் தகவல் இல்லாவிட்டாலும் வழக்கு விசாரணை நடந்தது. இலங்கையில் அப்படி நடக்க முடியாது என ஒரு வழக்கில் தீர்க்கப்பட்டது.

இன்னுமொரு பிரச்சினை இந்திய முறைக்கும் எமக்கும் இடையேயுள்ளது. இது நடைமுறையில் சில பொலிஸ் நிலையங்களில் இருப்பதாக சிலர் கூறுவதுண்டு. அதாவது இந்தியாவில் 154 (2) (1) ஆவது கிளைக் கூற்றின்படி பதிவு செய்யப்பட்ட தகவலின் பிரதி ஒன்றை அத்தகவல் கொடுத்தவருக்கு கட்டணம் எதுவுமின்றி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இலங்கையில் குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைச் சட்டக் கோவையின் 444 (1) ஆம் பிரிவு பின்வரும் சந்தர்ப்பத்திலேயே அதனைப் பெறலாம் எனக் கூறுகிறது. 444 (1) ஆம் பிரிவு கூறுவதாவது, குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஆள் ஒவ்வொருவரும்

எத்தவறுக்காகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டாரோ அதனைப் புரிதல் தொடர்பான முதலாவது தகவலினது முறையாக அத்தாட்சிப்படுத்தப்பட்ட பிரதியை அதற்காக விண்ணப்பம் செய்யும் அத்தகைய குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஆளுக்கு அல்லது அவரது சட்டத்தரணிக்கு ஒவ்வொரு விசாரணையாளரும் அல்லது பொலிஸ் நிலையத்திற்கு பொறுப்பான அலுவலரும் வழங்குதல் வேண்டும் என்கிறது. முதல் தகவல் பற்றி வாசகர் அறிய வேண்டிய நடைமுறை பற்றிய அவசியமாக தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவை மேலேயுள்ளவையேயாகும். இனி தவறு ஒன்று சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களை எவ்வாறு பெறுவது எனப் பார்ப்போம். தவறுடன் தொடர்பு பட்ட பொருட்களை கைப்பற்றுதலும் மீள்ப் பெறுதலும் பற்றி குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைச் சட்டக் கோவையின் 29 ஆம் பிரிவின் பகுதி ஒன்று பின்வருமாறு கூறுகிறது. குற்றத்தைப் புரிவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட சாதனங்கள் என அல்லது அக்குற்றத்தின் பெறுபேறுகளென அல்லது அக்குற்றம் பற்றிய வேறு சான்றுகளை நம்புவதற்கு இடம் தரும் அத்தகைய பொருள்களுள் எதுவும் அவர் விடுவிக்கப்படும் வரை (Discharge) அல்லது விடுதலை (Acquittal) செய்யப்படும் வரை நீதிமன்றத்தால் தடுத்து வைக்கப்படலாம்.

431ஆம் பிரிவின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட அல்லது களவாடப்பட்டதாகச் சார்த்தப்பட்ட அல்லது சந்தேகிக்கப்பட்ட அல்லது ஏதேனும் தவறு புரியப்பட்டதெனும் சந்தேகத்தினை உண்டாக்கக் கூடிய

சூழ்நிலையில் காணப்பட்ட ஆதனத்தை எவரேனும் பொலிஸ் அலுவலர் கைப்பற்றுதல் பற்றி உடனடியாக நீதிவான் ஒருவருக்கு அறிவிக்கப்படல் வேண்டும். அந்நீதிவான் அத்தகைய ஆதனத்தை அதன் உடமைக்கு உரித்துடைய ஆளிடம் ஒப்படைத்தல் பற்றி அல்லது அத்தகைய ஆளைக் கண்டறிய முடியாவிடில் அத்தகைய ஆதனத்தை கட்டுக்காவலில் வைத்திருத்தலும் காண்பித்தலும் பற்றி அவர் தகுந்ததென எண்ணுகின்றவாறான அத்தகைய கட்டளையை ஆக்குதல் வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அவ்வாறு கைப்பற்றப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட பொருளை யாருக்கு கையளிக்கலாம் என்பது பற்றி பார்ப்போம். இது சம்பந்தமாக பல வழக்குகள் உண்டு. வழக்கு முடிவதற்கு முன்னர் அப்பொருட்களை எவ்வாறு பெறலாம்? யார் பெறலாம்? என்பது பற்றி முதலில் பார்ப்போம்.

இது சம்பந்தமான பல தொகையான வழக்குகளின் தீர்ப்புக்கள் உள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றை தவிர ஏனைய சகல தீர்ப்புக்களும் ஒரு பொருளானது யாரது உடமையில் இருந்து பொலிஸாரால் கைப்பற்றப்பட்டு நீதிமன்றத்திற்கு பார்ப்படுத்தப்பட்டதோ அவருக்கே அப்பொருளை வழக்கு முடியும் வரையும் நிபந்தனைகளுடன் அல்லது நிபந்தனையின்றி கொடுக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். முன்னைய காலத்து தீர்ப்புக்களான ஜெயசூரிய எதிர் வர்ணகுலசூரிய, மரியதாஸன் எதிர் மார்க்கிரெட் ரோஸ், வில்லியம் எதிர் சில்வா என்ற வழக்குகளும் பின்னைய தீர்ப்புக்களான தம்புத்தேகம் பொலிஸ் நிலைய பொறுப்பதிகாரி மாணிக்கக் கல் கூட்டுத்தாபனம் எதிர் ஜெயசூரிய என்ற வழக்குகளும் ஒரு பொருள் யாருடைய உடமையில் இருக்கும் போது கைப்பற்றப்பட்டு நீதிமன்றத்திற்கு கையளிக்கப்பட்டதோ அவருக்கே அந்தப் பொருளை கையளிக்க வேண்டும் என்று தீர்ந்துள்ளன.

மிகச் சமீப வழக்கான மாணிக்கக் கல் கூட்டுத்தாபனம் எதிர் ஜெயசூரிய வழக்கில் எதிராளி மாணிக்கக் கல் விற்பனைக்கு அனுமதிப்பத்திரம் பெறாமல் மாணிக்கக் கற்களை விற்றார் என கூட்டுத்தாபனம் பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்தது. உடனடியாக பொலிஸார் அவரைக் கைது செய்ததுடன் மாணிக்கக்

கற்களையும் கைப்பற்றி நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தது. மாணிக்ககல் கூட்டுத்தாபனதத் ால் வழக்கை நிரூபிக்க முடியவில்லை. எதிரி விடுவிக்கப்பட்டார். ஆயினும் மாணிக்கக் கற்களை வைத்திருக்க எதிராளிக்கு உரிமையிலையென்றும் ஆகவே மாணிக்கக் கற்களை அவருக்கு கொடுக்கக் கூடாது என்றும் கூட்டுத்தாபனம் வாதிட்டது. ஆயினும் நீதிமன்றம் மாணிக்கக் கல் யாருக்கு சொந்தம் என்பதை குற்றவியல் நீதிமன்றம் ஆராய முடியாது என்றும் அது மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்குரியது என்றும் கூறி பொலிஸார் யாரிடமிருந்து மாணிக்கக் கல்லை கைப்பற்றினார்களோ அவரிடமே அதனைக் கையளிக்க வேண்டும் என்றும் தீர்த்தது. ஆயினும் சில சந்தர்ப்பத்தில் இக்கொள்கையை நீதிமன்றங்கள் மாற்றியுள்ளன. ஏனெனில் சில சந்தர்ப்பங்களை கருத்தில் எடுத்தால் அதனை மாற்ற வேண்டிய தேவை நீதிமன்றங்களுக்கு இருந்தது என்று எம்மால் நியாயப்படுத்தலாம். அத்தகைய வழக்குகளில் பழமையானது ஒன்று உண்டு. அவ்வழக்கில் நீதிபதியொருவர் கூறியதாவது,

சட்டவிரோதமானது எனத் தெரிந்தும் அதனை மீண்டும் குற்றவாளியிடம் அல்லது சந்தேக நபரிடம் கொடுப்பது மேலும் குற்றத்தை தூண்ட வழி கொடுக்கும் என்றார். இது நியாயமான கருத்தாகும். இதனை சமீப வழக்கான மருந்துக் கூட்டுத்தாபன வழக்கில் உயர் நீதிமன்றம் பின் பற்றியது. இவ் வழக்கில் எதிரியிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட மருந்துகளை அவரிடம் கையளிக்காமல் மருந்துக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கே வழங்கியது. ஆகவே சில வழக்குகளில் நீதிவான்கள் சில தீர்ப்புக்களை தமது தந்துணிப்புகளின் கீழ் பொதுவான கொள்கையைத் தவிர்த்து வேறு முறைகளிலும் வழங்கியுள்ளனர். அவ்வாறு வழங்கியதால் ஏற்பட்ட அவலத்தை தம்புத்தேகம் வழக்கில் காணலாம். தம்புத்தேகம் வழக்கின் நிகழ்வுகள் பின்வருமாறு,

முடப்பட்ட லொறி ஒன்றை பொலிஸார் சோதனையிட வழி மறித்தனர். அப்போது அந்த லொறிக்குள் 42 மாடுகள் அடைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு லொறியையும் மாடுகளையும் அம்மாடுகளை ஏற்றிக் கொண்டு வந்தவர்களையும் கைது செய்தனர். 431 ஆம் பிரிவின் கீழ் நீதிவாணிடம் அதனை

அறிவித்து விட்டு லொறியையும் மாடுகளையும் நீதிமன்றத்தின் காவலில் வைக்கும்படி நீதிமன்றத்தை வேண்டினர். மிருக வதைச் சட்டத்தின் கீழ் இவ் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. பொலிஸாரின் கோரிக்கையை ஏற்று நீதிவான் அம்மாடுகளை தந்திரிமலை கிராமோதய சபையிடம் ஒப்படைத்து பராமரிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். மாடுகள் அங்கு பாதுகாப்பில் இருந்தன. இதனிடையில் மாடுகளை ஏற்றிவந்தவர்கள் மாடுகளை தம்மிடம் நிபந்தனையுடன் அல்லது நிபந்தனையின்றி ஒப்படைக்குமாறு நீதிவானிடம் விண்ணப்பம் செய்தனர். நீதிவான் அவ்விண்ணப்பத்தை நிராகரித்தார். நிராகரிக்கப்பட்ட விண்ணப்பத்தை மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் மாட்டின் சொந்தக்காரர்கள் மீளாய்வு மூலம் சவாலுக்கு உட்படுத்தினர். நீதிமன்றத்தில் எழுந்த வினா என்னவெனில் 431 ஆம் பிரிவானது நீதிவானுக்கு அளித்துள்ள தந்துணிவு அதிகாரத்தின் கீழ் நீதிவான் ஒருவர் ஒரு பொருளை நீதிமன்றத்தின் உத்தியோகபூர்வ பாதுகாப்பில் வைக்காமல் (Official Custody) வேறு ஒரு இடத்தில் பாதுகாப்பில் வைக்க கட்டளையிடலாமா என்பதேயாகும். முன்னாள் பிரதம நீதியரசரால் மிகத் திறமையான முறையில் இந்த 431 ஆம் பிரிவு ஆராயப்பட்டதுடன் இந்திய நீதியரசர் பலாலின் தீர்ப்புகளும் ஆராயப்பட்டன. இறுதியில் நீதிவான் ஒருவர் 431 ஆம் பிரிவின் கீழ் உள்ள வசனமான “அந் நீதிவான் அத்தகைய ஆதனத்தை அதன் உடமைக்கு உரித்துடைய ஆளிடம் ஒப்படைத்தல்” என்பது அப்பொருளை நீதிமன்றத்தின் உத்தியோகத்தரின் பாதுகாப்பில் வைப்பதையே Official Custody குறிக்கும் என்றும் வேறு இடங்களில் வைப்பதற்கு இடமில்லை என்றும் நீதிமன்றத்தில் பாதுகாப்பில் வைக்காமல் பிற இடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று கருதினால் அதனை உடமைக்கு உரித்துடைய ஆளிடம் (யாரிடம் இருந்து பெறப்பட்டதோ அவரிடம்) ஒப்படைக்க வேண்டுமென்றும் தீர்த்தது. தந்திரிமலை வழக்கில் சந்தப்பட்ட 3 மாடுகள் உயிர் இழந்திருந்தன. மாட்டை திருப்பி பெறச் சென்ற போது கிராமோதய தலைவர் மாடுகளை பராமரித்த செலவுகளை கோரினார். அதனை செலுத்துவது யார்? என்ற வினாவும் எழுந்தது. நீதிமன்றத்திற்கு வெளியே ஒரு

பொருளை வைத்தால் இப்படியான பிரச்சினைகள் ஏற்பட இடம் உண்டு என்பதால் 431ன் கீழ் ஒரு பொருள் நீதிமன்றத்திற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டால் அப்பொருள் நீதிமன்றத்தின் உத்தியோகத்தரின் பாதுகாப்பில் official custody வைக்க வேண்டுமென்றும் இல்லையேல் பொருள் யாரிடம் இருந்து கைப்பற்றப்பட்டதோ அவரிடம் வழக்கு முடியும் வரையும் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கும்படி நிபந்தனையுடன் அல்லது நிபந்தனை இன்றி ஒரு முறி (Bond) எழுதிக் கொண்டு ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்கு மாறான கொள்கையுடைய தீர்ப்புகள் இன்னும் வரவில்லை.

ஆயினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் நீதிமன்றம் மேற்படி கொள்கையில் இருந்து மாறுபட வேண்டிய சூழ்நிலைகள் இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக யாரது உடமையில் இருந்து ஒரு பொருள் கைப்பற்றப்பட்டதோ அவர் அந்தப் பொருளை தம்மிடம் கையளிக்குமாறு கோராமல் விட்டால் நீதிமன்றம் ஏனையவர்களின் கோரிக்கையை கவனித்து உடமையை உரியவரிடம் கையளிக்கலாம்.

The magistrate can and should depart from the Rule and Deliver it to a person other than one from whose possession it was seized by the police.

ஆகவே களவாடப்பட்டது அல்லது சந்தேகத்திற்குள்ளது என ஒரு பொருளை பொலிஸார் கைப்பற்றி நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைத்தால் உடனடியாக நீங்கள் நீதிமன்றத்திடம் அப்பொருளை தனது பாதுகாப்பில் வைத்திருக்க தரும்படி கேட்க வேண்டும்.

உரித்தாளர் இல்லாத பொருட்கள்

சில சந்தர்ப்பங்களில் சந்தேகிக்கப்பட்ட பொருட்களை போட்டு விட்டு உரித்தாளர் மறைவது உண்டு. அப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் நீதிமன்றம் ஒரு அறிவித்தலை வெளியிட வேண்டும். அவ்வறிவித்தலில் கண்டு எடுக்கப்பட்ட சந்தேகத்திற்குரிய பொருள் என்னவென்பதை குறித்து அவ்வறிவித்தலை வெளியிட வேண்டும். அதற்கு உரிமை கோருகின்ற ஆள் அறிவித்தல் கொடுக்கப்பட்ட திகதியிலிருந்து ஆறு மாதங்களுக்குள் நீதிவான் முன்பாக தோன்றி அவரது கோரிக்கையை நிலை நாட்டும்படி கேட்க வேண்டும். நீதிமன்ற அறிவித்தல் பலகையில் அவ்வறிவித்தல் வெளியிடப்பட வேண்டும். அத்துடன் நீதிவான் முடிவு செய்யும் இரு வேறு பகிரங்க இடங்களிலும் வெளியிடுதல் வேண்டும்.

ஆளெருவர் அத்தகைய காலப் பகுதிக்குள் அத்தகைய ஆதனத்தின் கோரிக்கையை நிலை நாட்டாவிடின் அத்துடன் அத்தகைய ஆதனம் எவ்வாளின் உடமையில் காணப்பட்டதோ அவ்வாள் அது தம்மால் சட்ட முறையாக கொள்ளப்பட்டது என்பதைக் காண்பிக்க இயலாவிடின் அத்தகைய ஆதனம் அரசினால் கையாளப்படுதல் வேண்டும் என்பதுடன் நீதிவானின் கட்டளையின் கீழ் விற்பனை செய்யவும் படலாம்.

ஆகவே ஒரு ஆதனம் பொலிஸாரால் கைப்பற்றப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் பல வருட காலம் வைத்திருக்க உரிமையாளர் விட்டிருந்தால் மேற்படி ஆசனதன் த அவர் இழக்க வேண்டி வரும். எனவே ஆதனத்தை இழப்பவர்கள் பொலிஸாரையோ நீதிமன்றத்தையோ குறை கூறுவதால் பயனில்லை. உரிய காலத்திற்குள் உரிய நடவடிக்கை எடுத்து தமது உடமையைப் பெற சட்டம் இடமளிக்கின்றது.

தூங்குபவருக்கு சட்டம் பாதுகாப்பு அளிப்பதில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

சட்டமும் நீங்களும்

(முன்னுரை

“சட்டமும் நீங்களும்” எனும் 7ஆம்,8ஆம் புத்தகங்கள் ஏற்கனவே வெளியாகி வாசகர்களின் கைகளில் உலவி வருகின்றது. வாசகர்கள் இச்சிறு கைநூல்களில் காட்டும் ஆர்வத்தையும் உற்சாகத்தையும் CPPHR மிகவும் வரவேற்கின்றது. இனி தொடர்ந்து வெளிவரவிருக்கும் இவ்வருடத்திற்குரிய கைநூல்களை வெளியிடுவதற்கு நிதியுதவியை வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் USAid – SPICE நிறுவனத்திற்கு எமது நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இவ்வருடம் “சட்டமும் நீங்களும்” என்ற கைநூல்கள் குடியியல், குற்றவியல் பற்றிய சில கட்டுரைகளை உள்ளடக்கி வெளிவரவுள்ளன. அதனுடைய முழுநோக்கமும் பொதுமக்களிடையே சட்டஅறிவையும் விழிப்புணர்வையும் வெளிப்படுத்துவதேயாகும்.

இவ்வருட கைநூல்களில் வெளிவரவுள்ள ஆக்கங்களை தொடர்ந்தும் சட்டத்தரணி K.G.John அவர்கள் வழங்க உள்ளார். சட்டத்தரணி K.G.John அவர்கள் வீரகேசரி பத்திரிகையின் வாசகர்களுக்கு புதியவர் அல்ல. சட்டம் பற்றிய அவருடைய கருத்துக்கள் ஒவ்வொரு புதன் கிழமைகளிலும் வீரகேசரி பத்திரிகையில் வெளிவருகின்றன.

அக்கட்டுரைகளை தொகுத்து கைநூல் வடிவமைப்பில் வெளியிடுவதற்கு அனுமதியும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கிய சட்டத்தரணி K.G.John அவர்களுக்கு CPPHR தன்னுடைய முழு நன்றியையும் கூறுகின்றது. பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் கட்டுரைகள் நாளடைவில் வாசகர்களின் கையிலிருந்து நழுவிப் போவது சகஜமே. எனவே கட்டுரை ஆசிரியரின் நோக்கத்தையும் கருத்திலெடுத்து கைநூல் வடிவில் வடிவமைத்து வாசகர்கள் நீண்ட தூரப்பயனடைவதற்கு எம்முயற்சி வழிவகுக்கும் என நம்புகின்றோம். விசேஷ விதமாக வீரகேசரி பத்திரிகை ஆசிரியர் தன்னுடைய பத்திரிகையின் ஊடாக சட்டத்தரணி K.G.John அவர்களுடைய ஆக்கங்களை வெளியிட்டு பொது மக்களுக்கு விலைமதிக்க முடியாத சேவையினை ஆற்றுகின்றமைக்கு CPPHR தன்னுடைய பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

இக்கைநூல்கள் ஆர்வம் மிக்க வாசகர்களுக்கும் பொது நல சேவையாளர்களுக்கும் வழங்கப்படவுள்ளன. இவைகள் நூலகங்கள், சட்டமாணவர்கள், சட்டவிழிப்புணர்வுகளை கொண்டுவரும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இவைபோன்று பொதுநல எண்ணக்கருத்துக்களை கொண்ட நிறுவனங்களையும் வாசகர்களையும் சென்றடைவதே எமது நோக்கமாகும்.

இக்கைநூல்கள் கிடைக்கும் இடம்:- மனித உரிமைகள் மேம்பாட்டிற்கும் பாதுகாப்பிற்குமான நிலையம், இல. 238, உட்துறைமுக வீதி, திருகோணமலை. தொலைபேசி எண்: 026-3260895.

E-mail: cpphrtrinco@gmail.com.

“அறிவு உன்னை விடுவிக்கும்”

Foreward

Already “Law & You” booklets Nos. 7 and 8 had been released and it is in circulation.

CPPHR is appreciative for the support and enthusiasm shown by the readers of “Law & You”. The grant has been approved by USAid – SPICE to continue the publication of the next series.

The aim is to enhance awareness and knowledge of law among people.

Mr. K.G. John will continue to contribute in the writing of articles pertaining to criminal and civil laws.

Mr. K.G. John, Attorney – at – Law is the author for this series. Mr. K.G. John is well known among the readers of Virakesari, the Tamil daily News Paper. His articles on law features on Wednesdays in the Virakesari.

CPPHR is ever grateful to Mr.K.G. John for his full support in granting permission to bring in his articles in booklet forms which have already been published. Since, the news paper articles usually tend to get lost easily, the booklet form will be much more effective to carry forward the intention of the author. CPPHR appreciates the Editor, Virakesary who had been providing this valuable service to the public.

These booklets will be distributed free of charge to all who are interested. It will reach libraries, law students, NGOs working in law awareness programmes and like minded organizations etc.

The booklets will be available at,
Centre for Promotion & Protection of Human Rights, 238, Inner Harbour Road,
Trincomalee.

Phone No. 026-3260895. E-mail: cpphrtrinco@gmail.com.

“knowledge sets you Free”

